

BARAK FAUNUS

blijspel van

PAUL COPPENS en GUY DIDELEZ

Uitgegeven in eigen beheer.

OPVOERINGSRECHT VLAANDEREN

Dit werk mag in Vlaanderen slechts opgevoerd worden nadat aan volgende voorwaarden is voldaan :

1. Schriftelijke toelating van :

PAUL COPPENS
Steenstraat, 26 bus 12
9340 Lede
Tel. 053/77.19.51
of pcoppens7@gmail.com

2. Toestemming van de auteurs voor het aanmaken van de nodige kopieën van dit werk.

3. Dit stuk is aangegeven bij S.A.B.A.M.
Betaling van de auteursrechten aan S.A.B.A.M.,
Aarlenstraat 75-77 te 1040 Brussel.

4. Zonder toestemming van de auteurs mag dit werk niet opgevoerd worden onder een andere titel.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes zonder toestemming van de auteurs.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100 % verhoogd.

BARAK FAUNUS

blijspel van

PAUL COPPENS & GUY DIDELEZ

PERSONAGES (in volgorde van opkomst)

ADELA (dertiger)

PAMELA (dertiger)

NESTOR (zestiger)

EGBERT (dertiger)

NONA (veertiger)

MAURICE (veertiger)

GUSTA (veertiger)

ANOUSHKA (twintiger)

WERNER (dertiger)

DECOR

Een kantine. Toog, tafeltjes, stoeltjes.

Deuren: buitendeur, deur naar toiletten, deur keuken, deur zaaltje, deur halletje.

Een trapje met uitwijkmogelijkheden naar links en rechts.

EERSTE BEDRIJF

De scène is schemerig verlicht. Adela (met reiskoffertje) en Pamela lachend op. Zien interieur, trekken meteen vieze grimas

- ADELA Oei
- PAMELA Een barak. Een échte.
- ADELA Waar is die schakelaar hier?
- PAMELA Er staat een lampeke op de toog.
- ADELA (zet reiskoffertje neer, naar toog) Tiens, er ligt hier een briefke onder de lamp.
- PAMELA Wat staat erop?
- ADELA Ik kan 't niet lezen.
- PAMELA Is 't Arabisch of wat?
- ADELA Nee, te donker.
- PAMELA Doe dan verdorie die lamp branden.
- ADELA (knipt lamp aan, geen resultaat) Noppes.
- PAMELA G'hebt misschien niet goed geknipt.
- ADELA Doet gij het dan. Knippen, da's ùw specialiteit. (probeert opnieuw)
- PAMELA De lamp zit er misschien niet goed in.
- Adela neemt lampenkap van lamp, draait aan lamp. Luide knal. Adela krijgt schok. Andere lamp boven de toog springt aan.
- ADELA Aaah!!!
- PAMELA Voilà, ziet ge wel.
- ADELA Zién? Nee, ik voél het. D'er is hier wel het één en ander door mijn lijf gegaan.
- PAMELA (neemt briefje) Wat staat er nu eigenlijk op? (leest luidop) "Pas op, er zit ellentriek op die lamp".
- ADELA En die zit nu in mijn arm.
- PAMELA (lachend) Een verwittigde arm is er twee waard.
- ADELA Jaja, lacht er maar mee.

Pamela laat zich lachend op een stoel vallen. Een poot breekt af. Pamela dondert op de grond. Adela lacht luid.

ADELA Gaat gij overal zo zitten?

PAMELA (*kruipt moeizaam recht*) Tiens, hier ligt ook een briefje. (*raapt briefje op, leest:*) "Pas op, deze stoel is niet stevig meer."

ADELA Een verwittigde derrière is er twee waard.

PAMELA Amai. Ik denk dat we dat hier best eerst eens grondig verkennen.

ADELA Voorzichtig hé. Godweet welke rampen hangen er ons nog allemaal boven het hoofd.

Adela en Pamela kijken gelijktijd naar omhoog.

PAMELA Die plafond ziet er anders toch precies nog vrij goed uit.

ADELA Ah, hier is nog een schakelaar. (*Knipt aan, alle lichten beginnen te branden*)

PAMELA Zeg, zouden we niet beter die gordijnen openschuiven?

ADELA Niks slimmer dan een mens, maar hij moet leven.

Pamela geeft stevige ruk aan de gordijnen die vrij over de rails bewegen met het gevolg dat ze naar beneden donderen.

PAMELA 't Is niet waar hé.

ADELA 't Licht mag uit zeker? (*Knipt licht uit*)

PAMELA (*vindt een briefje op vensterbank*) Hier zie, nog een briefke. (*Leest luidop*) "Pas op, niet te hard aan de gordijnen trekken".

AD/PA (*kijken elkaar aan, lachen, dan gelijktijd*) Een verwittigd getrek is er twee waard!

Tijdens volgende replieken proberen ze de gordijnen opnieuw op te hangen.

ADELA Waar zijn wij hier eigenlijk terecht gekomen?

PAMELA Dat komt ervan als ge een advertentie moet plaatsen om aan werk te geraken. Maar gij hebt tenminste beet. Ik ben er te oud voor.

ADELA Komaan hé zeg. Ge zijt nog maar 37.

PAMELA Maar gij hebt toch een antwoord van... hoe heet hij ook weer?

- ADELA Olivier. Ik moest mij hier vandaag aanbieden, als dienstster in 'Barak Faunus'. Hij heeft mij een percent op de omzet beloofd. En hier ben ik. Met mijn valieske. Een geluk dat ik hier kan inslapen. Dat ligt hier zo afgelegen, ver van de stad, aan de rand van een groot bos.
- PAMELA Met andere woorden: ge zijt met uw gat in de boter gevallen.
- ADELA Met mijn gat in een schroothoop zeker. Ik betrouwde dat van in 't begin al niet. Een brief met een sleutel in, dat is toch een louche zaak.
- PAMELA En daarom moest ik meekomen.
- ADELA Moment, ge hebt erom gevraagd door mij onder druk te zetten op die werkaanbieding in te gaan. En daarbij, zijn we vriendinnen of niet?
- PAMELA Nu zijn we meer lotgenoten, als vluchtelingen, verdoken in een krot.

Plots wordt Adela opgeschrikt.

- ADELA Sst! Hoort ge dat?
- PAMELA Wat?
- ADELA Hebt gij dan niks gehoord?
- PAMELA Nee.
- ADELA Ik heb een mannenstem gehoord. Hij murmelde.
- PAMELA Wat zei hij?
- ADELA 'k Heb het niet verstaan. 't Waren onduidelijke klanken. (Ze luisteren even) Nu hoor ik het niet meer.
- PAMELA We zullen hier eens rondkijken. D'er zijn hier zoveel deuren. (Opent verschillende deuren) Hier is er een zaaltje. Hier een halletje met een trap naar boven. Daar een trap met een uitweg naar links en naar rechts. Dat is de deur naar de toiletten, 't staat er trouwens op. En naast welke deur staat gij?
- ADELA Hier staat op... 'euken'... De eerste letter is er af.
- PAMELA Een 'K'... of een 'N'... Ziet eens.
- ADELA Hoe? 'k Zeg het u toch, de eerste letter is volledig weg.
- PAMELA Ik bedoel: doe de deur open. Dan weet ge wat aan die 'euken' moet hangen. Staat er een bed, dan is 't een 'N', staat er een soepketel dan is 't een "K".
- ADELA (doet angstig-voorzichtig deur open, kijkt naar binnen, slaakt een gil) Eek! Daar zit er ene! (Knalt de deur dicht)
- PAMELA (bij Adela) Ene! Oud of jong?

ADELA Oud!

PAMELA Knap of lelijk?

ADELA Lelijk!

PAMELA Proper of vies?

ADELA Vies!

PAMELA Groot of klein?

ADELA 'k Weet het niet. Hij zit in een rolstoel.

PAMELA Hoe, in een rolstoel?

ADELA Ofwel heeft hij grote wielen aan zijn heupen.

Pamela zwaait nu de deur open, gaat binnen. Adela gaat bang aan de kant van de deur staan. Trekt grimas.

ADELA 'k Zou hem daar maar laten zitten als ik u was.

Pamela duwt vanuit de keuken een rolstoel binnen met een oudere onverzorgde man. Hij heeft een zak apenootjes in zijn hand.

ADELA Wie is die man?

PAMELA Vraag het hem.

ADELA Wie zijt gij?

NESTOR Schoon weer.

ADELA Wat doet die hier?

PAMELA Vraag het hem.

ADELA Wat doet gij hier?

NESTOR De vogelkes fluiten.

ADELA Wat doet hij in een rolstoel in de... "euken"...

PAMELA 't Is met een "K", 'k heb het al gezien.

ADELA Wat doet hij in de keuken?

PAMELA Vraag het hem.

ADELA Wat doet gij in de keuken?

NESTOR (neemt een apenootje) Lekker, heel lekker.

ADELA Is hij misschien Olivier, die mij heeft aangeworven?

- PAMELA Vraag het hem.
- ADELA Zijt gij soms Olivier?
- NESTOR O...o....
- ADELA OOOOlivier? Hebt gij mij die brief geschreven?
- NESTOR O...o... olalala...
- PAMELA Hij kalt raas. Zeg maar... ziet daar eens... in zijn hemdzakske. Daar steekt precies ook zo'n briefke.
- ADELA 't Is toch geen servet met zijne zever hé, want hier weet ge nooit.
- PAMELA (*neemt briefje, leest luidop*) "Hallo, dit is mijn vader. Hij heet Nestor. Ik heb hem maar in de keuken gezet in de hoop dat ge hem daar zoudt vinden. Hij is wat gaga, maar verder zult ge er geen last mee hebben. Het is zo'n beetje als met een papegaai; als ge er lief en vriendelijk voor zijt en hem op tijd en stond zijn apenootjes geeft, is hij best genietbaar. Om twee uur moet ge de barak opendoen en als het volk weg is, moogt ge sluiten. Trek uw plan maar. Zoals afgesproken is twintig procent van de ontvangsten voor u. Ik heb overal briefjes gelegd om u wat wegwijs te maken. Als ik tijd heb, spring ik wel eens binnen. Groetjes, Olivier. P.S. Elke avond zoudt ge pa zijn steenpuist efkes moeten uitknijpen, anders heeft hij er te veel last van!"
- NESTOR Steenpuist uitknijpen. Met uw mollige vingerkes. Ploef!
- De twee dames staan perplex.*
- ADELA Maar enfin zeg, zoiets kan toch niet? In wat voor een vreemde situatie zijn we nu terechtgekomen? Dat is hier niet pluis.
- NESTOR Pluis? Neeneen... puist!
- ADELA Zie, ik krijg daar al vapeutjes van.
- NESTOR Loopt ge nu al heet? Amai, gij zijt gene diesel.
- ADELA Ik moet iets hebben om te drinken. Geef mij iets te drinken.
- NESTOR 'k Zal u iets anders geven. Eigen makelij.
- PAMELA (*achter de toog*) En wat mag het zijn?
- ADELA 't Is eender wat. (*Mee achter de toog*)
- NESTOR Eender wat? Kom dan maar op mijne schoot.
- PAMELA 't Eerste 't beste dat ik kan vinden dus. En de winnaar is... (*trekt koelkast open*) ...melk! (*Neemt een karton melk uit de koelkast*)
- ADELA Melk?!!

- PAMELA Gezegd is gezegd. *(neemt glas, schenkt in)*
- NESTOR Ik heb yoghurt.
- PAMELA Alstublieft, vapeurke. *(Geeft Adela glas melk, knikt terwijl naar Nestor)* Zeg die zit hier de hele tijd te zeveren.
- ADELA *(bekijkt glas)* Bon, melk dan maar. Zitten vitaminen in. En we zullen die nodig hebben.
- PAMELA *(bekijkt de doos)* Tiens, hier achteraan die doos hangt ook een papierke. *(Leest)* "pas op, die melk is..." Wat staat daar nu?
- ADELA *(voelt glas)* Koud genoeg in elk geval. *(Zet glas aan haar lippen)*
- PAMELA *(leest moeizaam)* "znnr... Ah! Zùùr..."
- Precies op dit moment drinkt Adela een flinke slok melk. Ze spuugt het nu vol walging in het wasbakje achter de toog uit.
- ADELA *(kwaad)* Nu is 't genoeg!
- PAMELA Ge zijt nu toch niet helemààl van uw melk?
- ADELA De maat is vol! Wie laat er nu zure melk in de koelkast staan?! Ik blijf hier niet! *(Gaat naar haar valiesje)*
- PAMELA Maar Adela, dat kunt ge toch niet doen!? Nu dat ge eindelijk werk gevonden hebt, gaat ge u dat toch niet zomaar uit de handen laten schieten zeker? Twintig procent op de omzet is niet niks!
- ADELA Ik heb er mijn buik van vol!
- NESTOR Zal ik eens voor een volle buik zorgen?
- PAMELA En g'hebt er niet eens van gedronken!
- ADELA Ge weet heel goed wat ik wil zeggen.
- PAMELA Komaan, kijkt eerst eens goed en rustig rond.
- ADELA Dat is hier een rotkot.
- PAMELA Een vervallen kantine, dat wel ja. Maar stelt u voor dat dat hier overvol zit. En de mensen moeten zich zelfs in alle bochten wringen om aan de toog te geraken, om iets te kunnen bestellen. En ziet ge die prijslijst daar hangen? Kijkt maar, 2, 5 euro voor een pintje.
- ADELA Hoeveel is 't voor een glas melk?
- PAMELA Chocomelk, ook 2,5.
- ADELA Plus hospitalisatiekosten.

- PAMELA Nu ook niet overdrijven hé. En kijk eens naar de papa van uwen baas, den Nestor... in zijn rolstoel... heeft die niet iets schattigs?
- NESTOR Schattig hé schat.
- ADELA *(heeft nog eens goed rondgekeken)* Veel volk? Hier? Kijk eens hoe vervallen alles erbij staat.
- PAMELA Dat ligt hier vlakbij een wandelweg, vergeet dat niet. En d'er is wat verder ook een grote visvijver.
- ADELA Dat is nog geen garantie dat dat zaakske hier zal draaien. Als ik op een hele dag tien pintjes verkoop, mag ik misschien al content zijn. En dan heb ik op de kop 5 euro verdiend. Niks van, Pamela! Ik ga! *(Met haar valiesje naar de buitendeur toe)*
- Op dat moment gaat die deur open. Er komt een man binnen. Hij heeft een vislijn bij zich.
- EGBERT Hallo, dames... ik ben Egbert. Ah, onze goeie ouwe Nestor. *(Krabt Nestor eens onder zijn kin, gaat aan de toog zitten)* Een trappist graag.
- PAMELA Een trappist! Dat is... *(rent achter de toog, bekijkt de prijslijst, komt vlug bij Adela, fluistert)* ...4 euro, daar 20 procent van, dat is.... euh... 80 cent. Allee vooruit, 't is ùwe klant. De mijne niet.
- ADELA Maar...
- PAMELA 80 cent.... da's 't begin van een groot fortuin.
- NESTOR Fortuinlijke ballen.
- ADELA *(gooit koffertje terug neer)* Oké, eentje dan! *(Achter de toog)*
- EGBERT Een dónkere.
- PAMELA *(komt vlug achter de toog weer naar de prijslijst zien)* Een donkere... dat kost meer zeker? Ah ja, de kosten van die donkerte.... *(ziet het, ontgoocheld)* Oei, 't kost evenveel.
- EGBERT Zijn jullie hier nieuw?
- ADELA *(terwijl ze uitschenkt)* Efkes.
- PAMELA Héél nieuw! En gij?
- EGBERT Dus nieuw en benieuwd.
- PAMELA Ikke? Nee-e, bijlange niet. Zijt ge van deze streek?
- EGBERT Ik woon aan de vijver.
- PAMELA Aan de vijver?

- EGBERT Ah ja, daar staan toch vakantiehuizekes.
- PAMELA Vakantiehuizekes? Adela, hoort ge dat? Da's hier een bungalowpark! *(Tot Egbert)* Dus, gij kent dat hier zo een beetje?
- EGBERT Dat mag ik wel zeggen, ja.
- PAMELA Kent gij dan de baas hiervan? Een zekere Olivier?
- ADELA En waarom laat hij zijn vader hier zomaar alleen achter?
- NESTOR Om hem bij de meisjes te laten.
- ADELA En waarom ziet deze chalet er zo onderkomen uit?
- PAMELA Rustig, Adela, rustig. Niet alles tegelijk. *(Tot Egbert)* Awel?
- EGBERT Luistert, dames, dit is dus "De Faunus".
- ADELA Barak Faunus, ja!
- EGBERT Faunus, dat was de veld- en bosgod. En vroeger was dat hier een heel schone cottage, waar heel wat klanten over de vloer kwamen. Dat was hier zelfs een goudmijn.
- PAMELA *(nog meer geïnteresseerd)* Een goudmijn?
- EGBERT De Faunus was in handen van een zekere Olivier, een geslaagde en gewiekste zakenman, die heel wat horecazaken in zijn bezit had. De zaken gingen voor Olivier eigenlijk té goed, zodat hij het zich kon permitteren de Faunus te verwaarlozen. In plaats van zélf voor zijn zaak te zorgen, vertrouwde hij ze toe aan een gerant terwijl hij er zelf keer op keer in zijn dure wagens met zijn zoveelste verovering op uit trok. Maar die gerant was een echte ramp. Hij verwaarloosde de zaak, snauwde de klanten voortdurend af en liet de hele zaak verkommeren zodat er op de duur haast geen klanten kwamen. Toen hield die gerant het voor bekeken, gaf aan Olivier zijn ontslag en stapte op. Kan ik nog een trappist, alstublieft?
- PAMELA Nóg ene!? Hoort ge dat, Angela... weer 80 eurocent!
- EGBERT Maar blijkbaar is Olivier nu van plan zijn zaak nieuw leven in te blazen, Een vieze, zure vent vervangen door twee vriendelijke, knappe vrouwen. Het kon slechter.
- PAMELA Hela, pas op, geen twéé vrouwen, maar één. Adela is door Olivier aangeworven, ik niet.
- ADELA Ja, en mijn aanwerving is maar van korte duur. Deze trappist is echt de laatste. Als die uit is, zet ik die papegaai *(wijst naar Nestor)* terug in zijn keuken en ben ik er ook mee weg.
- NESTOR Samen met mij.

- EGBERT Dom. Echt dom. De Faunus was vroeger een zaak die goed liep. Met wat energie zou alles zeker terug heel goed beginnen draaien.
- PAMELA 't Is eigenlijk waar hé Adela. Ge zoudt zot moeten zijn om deze goudmijn de rug toe te keren.
- ADELA Nee, nee, nee, niks van! Ik blijf hier 's nachts niet alleen met die apenootjes krakende seniel! Geen haar op mijn hoofd dat daaraan denkt.
- EGBERT Maar ge moet gij hier toch niet alleen blijven. Uw vriendin kan ook blijven. Boven is het groot genoeg. Er zijn wel tien kamers. En als de zaak opnieuw begint te draaien, zult ge nog blij zijn dat ge met uw tweetjes zijt. Ge zult nog handen tekort hebben, let op mijn woorden.
- PAMELA Jaja, allemaal goed en wel... maar kan dat zomaar? Olivier heeft alleen Adela aangeworven.
- EGBERT Olivier zal er geen bezwaar tegen hebben wanneer er twee vrouwen achter de toog staan in plaats van één. Wat kan hem dat nu schelen?
- ADELA *(tot Pamela)* Ja, als gij ook blijft is het natuurlijk iets anders.
- PAMELA Maar vindt gij het dan niet erg dat uw inkomen dan ook meteen gehalveerd wordt?
- ADELA Nee, ik vind dat niet erg. Daar zijn we toch boezemvriendinnen voor.
- NESTOR *(wat onrustig)* Boezems?
- EGBERT 't Is zeker het proberen waard, let op mijn woorden.
- ADELA *(twijfelt)* Maar... deze barak hier is nu ook niet bepaald de plaats waar ik mijn hele leven wil werken. Zelfs al slaag ik erin de Faunus terug op te knappen, dan nog voel ik er niet veel voor mijn dagen te slijten in zo'n veredelde frituur.
- EGBERT In dat geval moet ge de Faunus uitbouwen tot een standingvol rendez-voushotel! Als rijke zakenmannen en hun secretaresses hier in dit romantische oord hun weekendjes komen doorbrengen komt er precies het slag volk naartoe dat jullie op het oog hebben.
- ADELA *(kan haar oren niet geloven)* Een rendez-voushotel?!
- PAMELA Dat is precies de plaats waar wij elkaar hebben leren kennen.
- EGBERT *(zet grote ogen op)* Ah zo... Jullie zijn dan....misschien een koppel...
- ADELA Gij denkt toch niet dat we lesbisch zijn?
- EGBERT Wel... euh...
- NESTOR Ik zal ze wel op andere gedachten brengen.
- PAMELA Neen, 't zit hem anders ineen.

- EGBERT *(bevestigend)* Toch... anders...
- PAMELA Niet de anders die gij bedoelt.
- ADELA Luistert, zo'n jaar of tien geleden waren we, zonder dat we dat van elkaar wisten, allebei verliefd op dezelfde man. Een echte flierefluiter, maar dat was iets dat we pas achteraf te weten kwamen. Hij had met ons allebei een afspraak gemaakt in een romantisch rendez-vousshotelletje in de Ardennen.
- PAMELA Iets wat hij trouwens met al zijn liefjes deed.
- ADELA Maar dat wisten we natuurlijk toen nog niet.
- PAMELA Maar omdat onze namen zo op elkaar leken...
- ADELA Pamela en Adela...
- PAMELA ... had hij een vergissing gemaakt en ons in zijn agenda allebei voor hetzelfde weekend geboekt.
- ADELA En wanneer ik daar met "mijne" Werner smoorverliefd binnenkwam...
- PAMELA ...zat ik al op hem te wachten.
- ADELA Een geweldige scène natuurlijk, toen alles aan het licht kwam.
- PAMELA En de Werner kon inpakken.
- ADELA Vanaf toen werden wij boezemvriendinnen.
- NESTOR Boezems...
- EGBERT Wel, dan zijn jullie prima geschikt voor de Faunus.
- PAMELA *(rondkijkend)* Nu, als ik er zo eens over nadenk...
- ADELA Niet doen, niet denken.
- PAMELA Zo een rendez-voushotel...dat zou niet mis zijn. Het heeft een romantische ligging, bij dat bos en wat verderop de vijver. 't Ligt ver van de stad. En wij zouden natuurlijk veel kunnen verdienen.
- ADELA Jammaar, zou Olivier daar wel akkoord mee gaan?
- EGBERT Die is hier al in jaren niet meer binnen geweest.
- PAMELA En die hoeft niet te weten dat we kamers verhuren... kamers... om... te kameren...
- NESTOR *(likkebaardend)* Jamjam...
- EGBERT Ge zoudt in ieder geval een flinke winst opstrijken.

- ADELA *(komt nu wat dichterbij Egbert)* In feite, hé ventje, hebt gij nog goei ideeën zenne.
- EGBERT Wel, hoe zit het? Doet ge het? Of doet ge het niét? D'er moet niet alleen over gepalaverd worden, d'er moet ook iets gedaàn worden.
- PAMELA Dus: actie! We doen het?
- ADELA Pamela...
- PAMELA Adela, zeg jà!
- ADELA Jamaar...
- PAMELA Voilà, g'hebt ja gezegd. En gezegd is gezegd. We gaan dat hier veranderen.
- EGBERT En advertenties in gazetten en boekskes zetten om klanten te lokken.
- ADELA Wéér een wreed goed gedacht.
- PAMELA We zullen serieus onze handen uit de mouwen moeten steken, maar dat gaan we er met veel plezier bijpakken.
- ADELA Daar moet op gedronken worden.
- EGBERT Champagne. Vroeger stond daar altijd champagne.
- ADELA Oh ja? *(Komt achter de toog, zoekt eronder, vindt fles)* Ah jà! Hier! *(Haalt fles champagne boven)*
- NESTOR Ikke meeslurpen.
- PAMELA Nestorke, gij moét meedrinken, jongen. *(Achter toog, neemt er glazen)*
- ADELA *(merkt briefje dat op de fles hangt)* Hola, er hangt een briefke aan.
- PAMELA *(zet de glazen klaar)* Wat staat er op?
- ADELA *(leest)* "Pas op, er staat heel wat druk op de kurk"
- PAMELA Eindelijk een boodschap die we wèl op tijd hebben gevonden.
- ADELA Dan trekken we die fles beter niét af. Ik wil hier binnen niet nog méér brokken.
- PAMELA Daar is een oplossing voor. *(neemt de fles en gaat ermee naar de buitendeur, opent ze. Houdt de fles buiten, terwijl ze zelf binnenblijft. Ontkurkt de fles, een knal weerklinkt)* Voilà. *(Komt meteen binnen met de fles)*

We horen meteen buiten een onderdrukte onverstaanbare kreet. Ze kijken allen naar de deur. Een boom van een vrouw komt in de deuropening staan. Ze heeft laarzen aan. Heeft een dikke kaak.

- NONA *(met vervormde murmelende stem)* Wie heeft er dat stuk hout mijn smoel ingekegeld?
- EGBERT Ah, wie we dààr hebben. Nona. *(Tot de anderen)* Dat is onze boswachtster.
- NONA *(murmelt)* Dat stuk hout zit nu opzij gekneld tussen twee tanden op een plaats waar dat er een tand uit is.
- ADELA Oei, eskuseer, madam.
- NESTOR Dan hebt ge nu een nieuwe tand hé.
- EGBERT *(tot Adela en Pamela)* Pas op met haar.
- NESTOR Da's een beer van een wijf.
- NONA *(murmelt)* Nu zit ik hier met die houten spie in mijn smoel.
- PAMELA Da's geen spie, madam, da's een kurk van een champagnefles.
- NONA Die moet eruit en rap!
- EGBERT Direct dan! *(Tot Adela en Pamela)* Pas op, haar wil is wet.
- ADELA Vooruit!

Adela en Pamela komen bij Nona. Adela houdt achteraan Nona's hoofd vast terwijl Pamela Nona's mond opentrekt.

- EGBERT Uw smoel wat verder open, Nona, zodat madam haar hand d'er volledig in kan. Da's voor u niet moeilijk.
- PAMELA Die kurk zit keivast.

Nona staat nu te murmelen.

- ADELA We moeten de tandarts bellen.
- EGBERT Geeft ons nu eerst maar onze champagne!
- PAMELA Ja, dat eerst.

Adela en Pamela komen naar de toog. Nona blijft murmelend met open mond staan, probeert nu zelf de kurk van tussen haar tanden te krijgen. Adela schenkt de glazen in.

- PAMELA *(toost)* Op onze nieuwe zaak.
- ADELA Op Barak Faunus!

Ze drinken, terwijl Nona zich nog steeds in alle bochten wringt om de kurk eruit te krijgen. Ondertussen:

DOEK

TWEEDE BEDRIJF

Een week later. De Faunus is al gedeeltelijk opgesmukt. Er staat inmiddels al een muziekinstallatie waarop romantische muziek loopt en er staan enkele schemerlampjes die een romantisch licht verspreiden. Mogelijkerwijze zijn er nog enkele goedkope kitscherige spulletjes die een romantische sfeer in de hand kunnen werken.

Terwijl Nestor in zijn rolstoel zit en het ene apenoetje na het andere oppeuzelt zonder er rekening mee te houden dat de pellen van de nootjes op de grond vallen, zijn Adela en Pamela bezig de Faunus nog verder op te smukken. Ze leggen tafelkleedjes op de tafels en plaatsen er kaarsen op.

ADELA Zeg, die Egbert is sindsdien niet meer opgedoken hé.

PAMELA En Nona, de houthakster ook niet meer.

ADELA Eerlijk gezegd... ik vind het wel jammer van die Egbert.

PAMELA Hola, wat krijgen we nu? Hebt ge een oogske op hem?

ADELA Ach, gij zijt direct weer jaloers.

PAMELA Da's niet waar. Maar 't zou misschien toch een goei partij zijn.

ADELA Ja, daar zijt gij ook ferm op zoek naar hé, naar een goei partij. Dat was trouwens wel de reden waarom ge zo vlug akkoord waart om hier een rendez-voushuis te beginnen.

De deur gaat open. Nona komt binnen. Ze heeft laarzen aan. Ze gooit zich op een barkruk bij de toog.

NONA Een trippel.

ADELA (komt achter de toog, is er niet gerust in) En... euh...Hoe is 't ermee, Nona? We hebben u hier de hele week niet meer gezien.

PAMELA Is die affaire met de kurk nu helemaal in orde gekomen?

ADELA We hebben er al een hele week moeten aan denken. (Moet lachen) Eigenlijk wel belachelijk hé.

NONA Ik ben nog niet eerder kunnen komen. Teveel werk in 't bos.

PAMELA Loslopende bomen of wat.

NONA Rondvliegende kurken. En zo'n kurk heeft mij een bom duiten gekost.

ADELA (gemaakt overdreven ongelovig) 't Is niet waar!

NONA Die tandarts heeft er flink zijn werk aan gehad om mij te ontkurken. En die mannen werken niet voor niks. En nog iets: die hele toestand heeft mij een dag werkverlet gekost. En 't ergste van al: 'k heb in drie dagen niet kunnen roken. (Neemt een sigarendoos uit haar zak, diept er een sigaar uit op, stopt die in haar mond)

- PAMELA En nu gaat ge uw schade inhalen zo te zien.
- NONA Van schade gesproken... hier zie... (diept uit haar andere zak een aantal papieren op)
- ADELA Wat is dat?
- NONA Mijn rekeningen. In totaal 430 euro. 'k Heb het afgerond naar boven.
- PAMELA Wat moeten wij daarmee?
- NONA Gij gaat die betalen, schattekes.
- PAMELA Hoe?
- NONA Cash. Nu. Op staande poot.
- ADELA Maar waarom?
- NONA Waarom? Omdat dat uw schuld is, tiens... dààrom. Dat stopsel is door jullie schuld in mijn smoel geknald.
- PAMELA Jamaar...
- NONA En ge moet er de grondwet niet bijhalen, want d'er is nergens een wet die mij verbiedt met mijn smoel open op mijne velo te zitten.
- ADELA (is er niet goed van) 430 euro? Maar dat kunnen wij niet betalen! (Opent de geldkassa) Hier zie... er zit nog juist 16 euro 44 cent in.
- PAMELA Ja, dat is alles wat we op dit ogenblik in kas hebben.
- NONA En ik moet dat geloven? Niet met mij hé... niet met mij.
- ADELA Maar 't is écht. We hebben geïnvesteerd in de herinrichting van dat kot hier.
- PAMELA Euh... beste Nona... moet ge dat echt nú op die staande poot hebben? Kunt ge niet efkes wachten?
- NONA Hoelang?
- PAMELA Niet zo wreed lang meer.
- ADELA Huhum...
- PAMELA D'er komt namelijk schot in de zaak. De eerste reacties op onze advertentie van dit rendez-voushuis zijn binnen.
- ADELA Deze middag al komen de eerste twee koppeltjes. Voor het hele weekend. (Voorzichtig) En daarom... zouden.. wij willen... vragen...
- PAMELA (kordaat) Uitstel van betaling en daarmee basta.
- NONA Ik denk er niet aan.

ADELA *(in paniek)* Jaaaar... dan zijn we al failliet nog voor we begonnen zijn... en dan de deurwaarders... en de slechte naam... en we zullen in de goot eindigen... slapen onder een brug...

PAMELA Kalm Adela, kalm, zover zal 't wel niet komen.

NONA 't Ziet er toch zo naar uit, zenne.

PAMELA Kan ik u eens onder vier ogen spreken, Nona? Als ge mij wilt volgen? (Neemt Nona bij de arm en duwt haar richting vergaderzaaltje)

NONA Jaaaar da's niet volgen hé... ge duwt er mij hals over kop naartoe.

NESTOR Daar moet ik bij zijn.

PAMELA (draait zich om) Als gij nog éne centimeter verderrijdt dan zet ik uw banden plat.

NESTOR En mijn pomp is kapot.

Pamela en Nona af vergaderzaaltje, de deur blijft echter op een kier staan. Nestor haast er zich naartoe en begint te luistervinken.

ADELA Ah neen, niet zitten luistervinken.

Adela komt vanachter haar toog en wil richting deur vergaderzaal gaan als op dat moment een man binnenkomt. Hij ziet er een echte sul uit. Is ouderwets gekleed. Heeft een versleten reiskoffertje in de hand.

MAURICE Goeiendag en hallo.

ADELA (houdt zich in) Hola.

MAURICE (kijkt angstig naar buiten) Goed... goed, goed, goed... de kust is goed.

ADELA (vergeet de deur vergaderzaal) Meneer...

MAURICE Ik ben Maurice... (kijkt nogmaals om naar de buitendeur) Kan die deur niet op slot?

ADELA Pardon?

MAURICE Vast. Op slot met zo een sleutel... snapt ge? Of vergrendeld met zo een grendel... snapt ge? Of gebarricadeerd met zo een barricade... snapt ge?

ADELA Er moeten hier wel nog andere klanten binnen kunnen ook hé meneer.

MAURICE (schichtig) En hij daar? (Dicht bij Adela, fluistert opgewonden) Da's toch geen vermomde privé-detectief?

ADELA Nee, zeker niet. De ouwe woont hier. En hij is ongevaarlijk.

MAURICE Goed... goed, goed, goed... dan is 't goed. (Kijkt rond) Dit is dus de Faunus?

ADELA Is dat goed?

MAURICE Goed... goed, goed, goed...

ADELA Jà dus. (Achter de toog) En nu dat 't goedgekeurd is: wat zal 't zijn?

MAURICE Nog een vraagske, madam... Is dat hier wel veilig?

ADELA Als ge op tijd de briefkes vindt.

MAURICE En discreet?

ADELA Het is hier zo discreet dat niemand u in diskrediet kan brengen.

MAURICE Goed... goed, goed, goed... dan heb ik goede moed.

ADELA Allee vooruit, wat zal 't dan zijn? Als 't is voor die moed dan raad ik u een dubbele whisky aan.

MAURICE Een enkel plat waterke, alstublieft.

ADELA Ah... ja... zoals ge wilt... (zoekt in de koelkast naar fles water)

MAURICE (buijt zich wat over de toog, wenkt haar met vingerbeweging) Pissst...

ADELA Komt direct.

MAURICE Pissst...

ADELA (schenkt glas water in) Meneer... straks moet ik nog...

MAURICE Ik wil u wat zeggen... in vertrouwen...

ADELA Ah bon... (geeft hem het glas)

MAURICE Gij kunt toch zwijgen?

ADELA Dat moet wel in deze branche. (Zet fles weer in koelkast)

MAURICE Goed... goed, goed, goed...

ADELA Ik luister. Wat dat kan ik ook goed.

MAURICE Ik ben al tweeëntwintig jaar getrouwd.

ADELA Proficiat.

MAURICE Mijn vrouw heeft een kuiscomplex.

ADELA Ze is dus heel kuis.

- MAURICE Ja... euh... dat ook. Maar in al die jaren heb ik haar niet één keer bedrogen.
- ADELA Gij weet niet wat ge mist.
- MAURICE Juist daarom.
- ADELA Wát daarom?
- MAURICE Om niet langer meer te missen wat ik gemist heb, want ik was mis om zoiets al die tijd te missen.
- ADELA Gij gaat zeker veel naar de mis?
- MAURICE Die mis ik nooit.
- ADELA Dacht ik al.
- MAURICE Maar nu heb ik schrik.
- ADELA Dat ge een mis gaat missen?
- MAURICE Nee, dat ik een miss ga missen.
- ADELA *(zet grote ogen op, neemt glas water, ruikt eraan)* G'hebt nochtans nog niet van uw plat waterke gedronken.
- MAURICE Ik heb nu schrik dat het leven aan mij zal voorbij glijden zonder dat ik het in al zijn facetten heb leren kennen. *(Drinkt)* En daarom heb ik ingegrepen. Mijn vrouw, Gusta is met de vrouwengilde voor een weekend op reis. En ik heb voor het eerst de beslissing genomen om mij in het avontuur te storten.
- ADELA Een overlevingstocht hier in het bos. Hebt ge uw kompas mee?
- MAURICE *(fier)* 'k Zit met een blinde daad.
- ADELA Een blinde daad?
- MAURICE *(borst vooruit)* Wat denkt ge daarvan?
- ADELA Ge bedoelt dat ge zónder kompas het bos intrekt.
- MAURICE Nee... met een vrouw...
- ADELA Een vrouw... Op overlevingstocht...
- MAURICE Op overlevingstocht. *(borst vooruit)* Ik ga mij aan die onbekende vrouw overgeven, madam. *(Drinkt als een pseudo Don Juan van zijn glas)*
- ADELA Oh... ge bedoelt... g'hebt hier een afspraak?
- MAURICE Een blinde daad... Si!

- ADELA Nu snap ik het. Een blindt date. Awel ja, ge zijt daarvoor aan 't juist adres hier.
- MAURICE *(met veel gestes)* Si... si, si, si....
- ADELA We hebben verschillende kamers, meneer.
- MAURICE Eén is genoeg.
- ADELA Ik bedoel: ge hebt er met uitzicht op het bos...
- MAURICE *(hoort haar niet, voor zich uit starend, dromend)* Ik hoop dat ze een lieve, zachte vrouw is. Ik ben immers ook zacht en lief. *(Komt dan plots tot de werkelijkheid)* Ze is hier toch nog niet? Anoushka heet ze.
- ADELA Nee, hier is nog geen Anoushka gearriveerd.
- MAURICE Goed... goed, goed, goed... ik hou ervan de eerste te zijn. *(Kijkt dan plots weer schichtig om naar de deur)* Ik hoop alleen maar dat mij hier niemand ziet die mij kent. *(Kijkt dan Adela aan)* Ik zal mij maar beter direct terugtrekken in mijn kamer.
- ADELA *(neemt sleutel uit een kastje)* In orde... kamer A2. Als ge mij wilt volgen.
- MAURICE Neenee, ik zal wel alléén gaan. Ik vind de weg wel. Kamer A2 zegt ge.
- ADELA Die deur daar, dan komt ge in een halletje, trap op en tweede deur links.
- MAURICE Goed... goed, goed, goed... Als ge mij alleen maar wilt verwittigen als Anoushka hier is?
- ADELA Zal ik zeker doen.
- MAURICE Goed... goed, goed, goed... *(neemt zijn koffertje en gaat af via deur hal)*
- ADELA *(blaast, stijl "wat is dat voor iets")* Amai...
- Adela gaat de voordeur openzetten. Nona en Pamela op vanuit vergaderzaaltje.*
- ADELA *(meteen bij Pamela)* En? Hoe is 't afgelopen? Hebt ge haar kunnen overtuigen om uitstel van betaling te krijgen?
- PAMELA Ik heb er nog niet kunnen over praten. Ik hoorde dat er iemand was binnengekomen en vond het daarom beter maar even te zwijgen. De muren in deze barak zijn immers erg dun en 't zou best kunnen dat die man aan de toeg ons gesprek had kunnen volgen.
- ADELA Hoe moet het nu verder met die betaling?
- PAMELA Ja, hoe zit het nu eigenlijk, Nona, gaat g'er nu mee akkoord dat ge nog efkes op uw centen wacht of niet?

NONA Wat denkt gij wel? Ik wil mijn centen nù hebben.

Ondertussen is Nestor tot bij de open voordeur gereden, kijkt naar buiten.

NESTOR 'k Weet niet of ge 't weet, hier staat een dode boom vlak voor de barak. Dat zal hier nogal kraken, als ge haar centen niet geeft en als ze dan bomen gaat omhakken die toevallig naar de verkeerde kant vallen.

PAMELA Zeg alstublieft hé, brengt gij haar maar op een idee, ja!

NONA Tja, die boom moet een dezer dagen toch uit, zenne.

PAMELA Ziedet.

NESTOR Ja, ik ziet 't al gebeuren... krak... boem... patat... plat...

NONA Er is nog een mogelijkheid. Ik kon er niks aan doen, maar ik heb dat gesprek tussen u (doelt Adela) en die Maurice natuurlijk ook gevolgd.

NESTOR Natuurlijk.

ADELA De muren zijn hier inderdaad precies van karton.

NONA ...En ik moet zeggen, zo'n vent als die Maurice dat maakt mij helemaal week van binnen. Zo zacht, zo volgzaam, zo mak, zo gedwee...

PAMELA Ik voel u al aankomen.

ADELA Ik ook. Maar die Maurice is helemaal het tegenoverstelde van wat gij zélf zijt, Nona.

NONA Dat is het 'm juist.

ADELA En gij hebt die Maurice niet eens gezien.

NONA Maar wel gehoord. En ik weet nu al pertinent zeker dat ik helemaal wild zal worden op het ogenblik dat ik in zijn ogen zal kijken. Want, om eerlijk te zijn, ik ben al lang op zoek naar de ware geliefde. Maar in het bos zijn er nu eenmaal alleen maar bomen en beesten. En aangezien die man hier toch voor een blinde daad gekomen is, en eigenlijk helemaal niet weet wie hij zal ontmoeten, doet er zich hier een prima gelegenheid voor: jullie moeten Maurice vertellen dat ik Anoushka ben en in ruil voor dat leugentje laat ik de schadeclaim betreffende mijn beschadigde eetkamer vallen.

PAMELA Dat vind ik nu eens een schitterend voorstel. Het beste wat ik in jaren al heb gehoord.

ADELA Maar als dit ooit uitlekt, kunnen we onze barak wel sluiten.

PAMELA Dat kàn niet uitlekken en dat zàl niet uitlekken. Nestor, houdt uw lek dicht hé.

NESTOR Lekker...

- PAMELA En daarbij, een schuldkwijting van 430 euro is niet niks en wij zijn dan toch ook niet onze klant kwijt. Als Maurice denkt dat Nona Anoushka is zal hij met h  r het weekend willen doorbrengen en dat is alleen maar in ons voordeel. Want zoals Nona kan eten en drinken (ondertussen kapt Nona haar trappist naar binnen) zal die vent beslist een gepeperde rekening krijgen. Het enige wat we wel moeten doen is straks aan de echte Anoushka vertellen dat we van Maurice een bericht hebben gekregen dat hij dit weekend niet kan komen en klaar is kees.
- ADELA Goed... we doen het.
- NONA Da's zéker dat we 't doen.
- PAMELA Maar, Nona, het is wel best dat ge u eerst nog een tijdje op de achtergrond houdt tot de échte Anoushka is weggestuurd.
- NONA Mij verstoppen dat ligt niet in mijn aard.
- PAMELA Zo zal niemand argwaan krijgen.
- NONA Maar ik krijg het ervan op mijn heupen. En hebt ge die al goed bekeken? (Draait zich wat naar Pamela toe)
- PAMELA Welke kamer hebt ge aan Maurice gegeven?
- ADELA Kamer A2.
- PAMELA (neemt sleutel) Hier, verbergt gij u dan in kamer B5. Dat is aan de andere kant. (Geeft de sleutel) Het trapke op, rechts.
- NONA Allee, vooruit dan met de geit. (Af trap en naar rechts)
- ADELA Zie, Pamela, ik vind toch dat gij eigenlijk op uwe kop zijt gevallen. We kunnen zo een bosberin toch onmogelijk koppelen aan een sullig ventje als Maurice! Grote kans dat die er een infarct of zo aan overhoudt.
- PAMELA Tuttuttut... 't is nu te laat om terug te krabbelen.
- ADELA Ah natuurlijk, nadat gij het vuurtje hebt aangestookt. Nona zal zich nu niet snel meer laten verjagen.
- NESTOR Jullie twee hebben er een aardig slagske van weg om te kibbelen.
- PAMELA Uw nootjes zijn op zeker?
- NESTOR J  ... en 'k weet waar er een nieuwe zak ligt. (Af keuken)
- Er komt een vrouw binnen. Het is Gusta. Ook zij ziet er sullig, ouderwets en wereldvreemd uit. Heeft ook een versleten reiskoffertje mee.
- ADELA (tot Pamela die de vrouw niet heeft opgemerkt) Huhum...

- PAMELA *(ziet nu de vrouw, meteen brede glimlach, onmiddellijk bij haar)* Ah, mevrouwetje, komt u binnen, komt u binnen. Welkom in Barak Faunus. U bent Anoushka, nietwaar.
- GUSTA Euh... madam...
- PAMELA Ik heb u wel iets heel naars mede te delen...
- GUSTA Madam...
- PAMELA Ik ben Pamela en dit is Adela...
- GUSTA Madam Pamela...
- PAMELA Ik zal maar direct met de deur in huis vallen...
- GUSTA Ik zou dat ook graag willen doen...
- PAMELA Anoushka, er is een telefoontje binnengekomen...
- ADELA 't Spel gaat niet door. Ik bedoel...
- GUSTA Maar... ik ben niet...
- PAMELA ... van plan om zomaar weg te gaan, dat kan wel zijn, maar..
- ADELA Na dat telefoontje hebben we andere klanten aanvaard...
- PAMELA Juist. En alle kamers zijn ondertussen bezet, Anoushka...
- GUSTA *(in een plotse opwelling)* Ik ben Gusta! Gusta! Gusta! Gùstaaa! *(Houdt plots op, schrikt van zichzelf, kijkt gegeneerd naar de anderen die er met grote geschrokken ogen bijstaan, voegt er stilletjes aan toe)* ...en niét Anoushka...
- ADELA Oh... euh... excuseer...
- PAMELA Gusta? Dus niet Anoushka.
- ADELA Ja, dat heeft ze nu toch duidelijk gezegd zeker.
- PAMELA En hoe komt gij hier terecht, Gusta?
- GUSTA *(wat gegeneerd)* Ik heb een afspraak... met een man... via internet... *(neemt haar zakdoek, begint wat stof af te kuisen)*
- ADELA Wat doet gij nu?
- GUSTA D'er lag wat stof. *(Verwijdert nu een denkbeeldig pluisje)*
- PAMELA Dus gij hebt hier met iemand afgesproken?
- GUSTA Ja... ik... euh... ik heb mijne vent thuis wijsgemaakt dat ik met de vrouwengilde een heel weekend op reis ben. Maar da's niet waar, ziet ge. Ik ben 22 jaar getrouwd met Maurice...

- ADELA Maurice?
- PAMELA Maurice?
- GUSTA Niet van de chocolat hé... maar Maurice van Van Broekenslaghoven, zoon van Amedee Van Broekenslaghoven en Louisa van Kerrekes van Somerskontegem.
- PAMELA Amai, een mond vol.
- GUSTA Van achter 't hoekske.
- PAMELA Dat ook nog.
- GUSTA Ik zie mijn Mauricke wel heel graag zenne, maar... allee, ik wou wel eens weten hoe groen het gras aan de overkant is. En ik was op internet aan het sjetteren.
- ADELA Is 't niet "chatten"?
- GUSTA Ja... sjetteren.... Ik was dus aan 't sjetteren geraakt met een boeiende man die ik nog nooit eerder tegengekomen ben. En die man had mij een boodschap doorgesjetterd om mij hier in de Faunus te ontmoeten en dan zouden wij hier een weekend blijven. En... euh... awel ja, ik ben toch wel op zijne sjetter ingegaan zeker.
- PAMELA Een boeiende man? Kent ge zijn naam? Dan kan ik kijken of hij gereserveerd heeft.
- ADELA *(trekt aan arm van Pamela, fluistert)* D'er heeft nog juistekes niemand gereserveerd.
- PAMELA Dat weet ik wel, maar dat staat chiquer.
- GUSTA We kennen elkaar alleen onder onze sjettercode-namen. Ik liet mij "Tutter" noemen.
- ADELA Tutter.
- GUSTA En hij "Frut"
- ADELA Frut.
- PAMELA Tutterfrut dus. Ja, ge past bijeen.
- ADELA Nee, hier is nog niemand gearriveerd onder die naam.
- GUSTA Ja, ik ben wel wat aan de vroege kant. Oh... euh... ik ga eerst efkes eens naar 't WC. *(Afmets koffertje via deur toilet)*
- ADELA Pamela, dat is de Gusta die de kuisziekte heeft. Gusta van onze Maurice!
- PAMELA En die heeft een afspraak met ene Anoushka!

- ADELA Maar we hebben Anoushka vervangen door Nona!
- PAMELA Zie, dat komt ervan hé.... van die blinde daden.
- ADELA Pamela, dit kan echt niet. Ik vind dat we alles eerlijk moeten opbiechten.
- PAMELA Weet gij wel goed wat ge zegt?
- ADELA Pamela, hier hangt een reukske aan.
- PAMELA En ik ruik geld.
- ADELA Dat is een hele bedoening die zeker tot een ontploffing zal leiden.
- PAMELA Dit weekend zullen de briefkes uit de lucht komen vallen.
- ADELA Maar Maurice en Gusta zijn man en vrouw.
- PAMELA Wij moeten er alleen voor zorgen dat die twee elkaar nooit ontmoeten. Zo simpel is het.
- ADELA Simpel, jaja.
- PAMELA Om te beginnen moet die Gusta hier direct weg als ze van de koer komt, want Maurice kan ieder moment binnenduiken.
- ADELA Awel zie voilà, daar begint het al.
- Op dat moment komt Maurice binnen via deur hal. Blijft in de deuropening staan.*
- MAURICE Ik kwam efkes zien of mijn Anoushka nog niet gearriveerd is.
- ADELA Dat het al begint!
- Op dat moment komt ook Gusta binnen vanuit deur toilet.*
- GUSTA Zo...
- PAMELA *(hals over kop bij Gusta)* Neen!
- ADELA *(in alle staten)* 't Is al volop bezig!
- PAMELA *(neemt Gusta bij de arm)* Komt eens zien hoe proper dat zaaltje wel is.
- GUSTA Hein?
- PAMELA En hoe hygiënisch. *(Duwt Gusta zaaltje binnen, blijft tegen de deur aanleunen)*
- MAURICE Wie was dat? *(Wil verder binnenkomen)*
- ADELA *(hals over kop bij Maurice)* Een... een... een...leverancier...

- MAURICE Van wat?
- ADELA Van... van... van leveringen! En uw Anoushka is er nog niet. Wacht dus nog efkes op uw kamer. (Duwt Maurice hals over kop weer vanwaar hij komt, blijft nu op haar beurt tegen deur leunen) En nu?
- PAMELA (opent deur zaaltje, grijpt Gusta die nog aan deur stond bij de arm en sleurt haar weer naar binnen) En madam Gusta? Is dat nu geen schoon zaaltje?
- GUSTA Is mijne Frut nog niet gearriveerd?
- PAMELA (kijkt rond) Ziet gij hier dan een Frut, Tutter?
- GUSTA (kijkt rond) Nee.
- PAMELA Dan zijn we momenteel nog frutloos.
- GUSTA Goed, dan wacht ik hier. Ik kan misschien ondertussen een aperitiefke drinken.
- PAMELA (naar de toog) Awel ja, ik zal dan maar direct een lopende rekening openen.
- ADELA Néén! (Komt haastig van de deur weg, houdt die wel nog in de gaten) Dat mag niet!
- PAMELA Hoe dat mag niet?
- ADELA Kent gij dan de regels niet? (Doet teken: "zie dat Maurice terugkomt")
- GUSTA Zijn er hier regels?
- PAMELA (snapt het nu) Règels! Ah ja... règels!!! Oei, madam Gusta, 't is hier een regelrechte regelregen!
- ADELA (vlug bij Gusta) En één van die regels is dat de bezoekers zich eerst moeten opfrissen, pas dan kunnen ze een aperitiefke drinken.
- PAMELA Ja, da's juist! Zo is het! (Neemt een sleutel) Kamer B4. (Geeft Gusta de sleutel) Alstublieft.
- GUSTA Maar ik voel mij fris genoeg.
- PAMELA Gij misschien wel maar niet uw schoenen.
- GUSTA Wat is daarmee?
- PAMELA Ziet eens welk een slijkspoor ge achterlaat.
- GUSTA (kijkt naar de grond, verbouwereerd) Maar... dat... is niet van mij.
- ADELA En gij die anders zo een propere zijt.

GUSTA Da's niet van mij. Dat kàn niet. Kijk maar... (heft haar voet op om haar schoenzool te laten zien)

AD/PA (tegelijk, overdreven, met grimassen) Bweikes!

GUSTA (die uiteraard haar schoenzool zelf niet ziet) Dan tóch van mij? En de andere? (Toont andere schoenzool)

AD/PA Bweikes!

PAMELA Vooruit naar boven! Kamer B4 heeft een douche. Smijt er u direct onder met schoenen en al. Trapje op en naar links. (Duwt Gusta af, trapje op en dan links)

Uit de keuken komt Nestor opgereden.

NESTOR Wat hoor ik? Bweikes van hier en bweikes van ginder? Wie heeft er in zijn broek gedaan?

ADELA Niemand. En gij hiér. (Rolt de rolstoel achteraan in een hoek)

NESTOR Wat heb ik nu weer misdaan dat ik in de hoek moet zitten?

PAMELA Geen vragen en smoel toe!

NESTOR Zie, zoiets dat werkt op mijn systeem.

ADELA Van ónze systemen nog gezwegen.

NESTOR En daar krijg ik jeuk van. (Begint zich in alle bochten te wringen)

Op dat moment komt Nona op via trap, rechts.

NONA Hoe zit het? Hebt ge die Anoushka nu al wandelen gestuurd?

ADELA (nervuus nu) Nee, dat hebben we niet.

NONA Waarom niet?

PAMELA Omdat ze hier nog niet is, tiens. Alles op zijn tijd hé zeg.

ADELA Ja, en gaat gij nog wat in uw kamer wachten. (Duwt nu Nona met zachte dwang de trap op - af rechts) En nu moet ik efkes Maurice nog weghouden. (Naar deur hal)

PAMELA Ik ga die Gusta ook nog wat regels inpeperen. (Af trap, links)

NESTOR (wringt zich nog zich in alle bochten) En ik zit hier ondertussen schonekes met een jeukaanval.

Er komt een zwaar gemaquilleerde en diep gedecolleteerde vrouw binnen. Het is Anoushka. Nestor ziet haar en slaat onmiddellijk tilt.

NESTOR Hoho...

- ANOUSHKA *(kijkt verbaasd naar Nestor)* Dit is toch Barak Faunus?
- NESTOR *(begint de zielenpoot uit te hangen, met zaagtoon)* Jaaa...mijn engelke...
- ANOUSHKA Barak Faunus het rendez-voushuis?
- NESTOR Mijn engelke... dat ge moest weten hoe ik naar u verlang.
- ANOUSHKA Gij laat er ook geen gras over groeien.
- NESTOR Om mij te krabben...
- ANOUSHKA Pardon?
- NESTOR Ik heb jeuk... overal... en op sommige plaatsen ietske meer... Kom hier, ik zal u tonen waar ik het liefste heb... ik bedoel... waar mijn jeuk het meest jeukt.
- ANOUSHKA *(bij hem)* Meneer maar...
- NESTOR OOOh... alstublieft... ik hou het niet meer uit.
- ANOUSHKA Wààr jeukt het dan?
- NESTOR Awel... *(houdt handen op zijn kruis)*
- ANOUSHKA *(onmiddellijk)* Ah neen, niks van! Ik wil u alleen efkes krabben op uwe rug.
- NESTOR Maar daar kriebelt het niet...
- ANOUSHKA Nu is 't al kriëbelen in plaats van jeuken! Hier zie... *(krabt wat op zijn rug)*
- Op dat moment komen Adela en Pamela binnen. Adela vanuit deur hal, Pamela van trap, links
- PAMELA Hela, hela, houdt daar eens mee op hé zeg! Als er over Nestor zijn rug moet gewreven worden, dan zal ik dat wel doen. Trouwens, wie zijt gij?
- ANOUSHKA Anoushka Bruggen.
- PA / AD Anoushka!
- NESTOR *(doelt Anoushka)* Zij krabt veel beter. Surtout als ze zich wat bukt.
- ANOUSHKA Ik heb hier een afspraak met een zekere Maurice.
- ADELA Maurice! Wel... euh...
- PAMELA Die komt niet.
- ANOUSHKA Hoe?

- ADELA Ja, ik weet niet hoé hij ging komen...
- PAMELA Niet met zijn velo. Niet met zijn auto.
- ADELA En ook niet op zijn brommerke.
- PAMELA Kortom: hij komt niét. Dus, ge zult hem hier niet zien.
- ADELA Hij heeft daarjuist gebeld. Hij zegt dat hij in panne staat.
- ANOUSHKA Met wat? Met zijn velo, zijn auto of zijn brommerke.
- PAMELA Met alles.
- ADELA En van zijn rolschaatsen zijn de wielkes af.
- ANOUSHKA Komt hij dan morgen? Dan duurt ons weekend maar twee dagen, maar enfin soit.
- PAMELA Toch niet, hij staat voor het héle weekend in panne.
- ADELA 't Is een lange, grote, ferme serieuze panne... van drie dagen.
- PAMELA Zo zei hij tenminste aan de telefoon.
- ADELA Ja, 't zijn geen pannes meer als vroeger.
- ANOUSHKA Maar wat moet ik hier dan een heel weekend doen?
- NESTOR Mij krabben en scharten en wrijven.
- ADELA Het is beter dat ge direct weer naar huis gaat.
- PAMELA Hier is nu toch niks te rapen voor u.
- NESTOR Maar wel iets te krabben.
- ANOUSHKA Niks te doen? Een heel weekend niks? Nu ja, eigenlijk is dat zo slecht nog niet. Dat is zelfs prima.
- PAMELA Hoe prima?
- ANOUSHKA *(neemt Adela en Pamela terzijde)* Om eerlijk te zijn ben ik wel een beetje opgelucht dat Maurice niet komt. Het is vele maanden geleden dat ik nog eens een weekendje voor mij alleen heb gehad. Ge moet weten... mijn job is... mannen... snapt ge?
- PAMELA Gij zijt zo een beetje een callgirl.
- ANOUSHKA Niet zo een béétje.... helemààl.
- ADELA Bwah, da's een beroep gelijk een ander.
- ANOUSHKA Ik pik mannen op via blinddate-advertenties en na een weekendje krijg ik ze wel zo ver dat ze hun portemonnee voor mij openen. Maar nu kan

ik eens lekker niksen. En dat is hier is wel een geschikte plaats daarvoor. Ik kan bekomen door een wandeling in het bos.

- NESTOR Neemt ge mij mee?
- ANOUSHKA Ik blijf dus hier.
- ADELA Nee, dat kan niet.
- PAMELA Nee... dat... dat is hier niks voor u.
- ADELA Zeker niet om uit te rusten.
- ANOUSHKA Waarom niet?
- PAMELA 't Zit hier vol... ongedierte...
- ADELA Bèèstig ongedierte... slakken en kevers... en... rupsen...
- NESTOR Krabben.
- PAMELA *(roept geprikkeld)* Die zitten aan de zee, stommeling!
- NESTOR Ik zeg dat ik wil gekrabd worden.
- PAMELA *(bij Nestor, begint overdreven zijn rug te krabben)* Ziet g'het... hij heeft er ook last van...
- ANOUSHKA Maar hij blijft toch hier.
- PAMELA Voor hem is het toch al te laat. Die beesten zijn bij hem niet meer weg te slaan.
- ADELA En ze zijn er niet meer af te schrobben ook.
- PAMELA Pas op.... die beesten kruipen overal in hé... in uw decolleté ook...
- ANOUSHKA Dan ga ik die beesten wel te lijf. Ik ben dat gewoon: lijf-aan-lijf-gevechten met beesten. En kan ik nu een Aperitief Maison krijgen alstublieft?
- ADELA Ap... Apé... ri... tief...
- PAMELA *(bij Anoushka, neemt haar bij de arm, wil haar naar de buitendeur meetronen)* Die is niet te drinken, onze Aperitief Maison.
- ADELA *(overdrijft)* Néé... want die is slecht! Slécht! Ge gaat ervan kotsen! Uw darmen zullen binnenste buiten keren... en uwe lever zal rammelen langs alle kanten... ge zult uitslag krijgen... zweren en pukkels... en rotte plekken... dat allemaal van onze Aperitief Maison.
- ANOUSHKA Hebt ge dan àndere aperitief?
- PAMELA Neen, alleen Maison... omdat alleen dààr vraag naar is.

- ANOUSHKA Ook al is die zo slecht?
- ADELA Bweik! Slècht!
- PAMELA Ach mens, vandaag de dag letten de mensen niet meer op hun gezondheid. Maar ù willen we dat niet aandoen. Neem het gerust van mij aan, Anoushka, hier zult ge nooit tot rust komen.
- ADELA En ons eten is niet te fretten. En onze fret is niet te eten! Bweikes! Slecht! Slècht!!!
- ANOUSHKA Goed, ik blijf dan niet voor het weekend. Maar ik blijf wel deze avond. Ik heb geen zin om nu de hele weg terug te rijden. Eén dag zal dan ook de zaak niet maken. Krijg ik een kamer?
- ADELA Maar onze kamers zijn slecht! Slècht!!! En ze stinken! Echte koeienstallen. Met vochtige muren vol schimmels. Het behangpapier komt van de zoldering en de kalk ook. De ramen zijn vermolmd en de ruiten zijn al zo versleten dat g'er door ziet.
- PAMELA 't Zal nu wel al gaan zeker, Adela.
- ADELA 'k Wil alleen maar zeggen dat onze kamers niet te kameren zijn.
- PAMELA Goed. Als ge er zelf om vraagt... *(neemt een sleutel)*
- ADELA En als ge persé in uw ongeluk wilt lopen... en vergiftigd worden... en overbeten...
- PAMELA Dat 't nu al zal g'àn, Adela! *(Tot Anoushka)* Hier, kamer B8... da's de trap op en ge slaat links af.
- ANOUSHKA Dank u. *(Neemt sleutel aan)* En maak mij maar al zo'n fameuze Aperitief Maison. *(Af trap links)*
- ADELA Zeg niet dat ik het niet geprobeerd heb.
- PAMELA Ja, ge hebt zo hard overdreven dat ze er geen snars van geloofde en dat ze meteen in de gaten kreeg dat we haar kwijt wilden. Natuurlijk heeft dat dan een averechts effect.
- ADELA Wat nu?
- PAMELA Ja, vraag mij het maar.
- Via de buitendeur komt Werner op. Een echte playboy.
- WERNER Hay, girls!
- Adela en Pamela kijken om en blijven perplex staan als ze hem zien.
- ADELA Werner? Gij hier?
- PAMELA Gij hier? Werner?

- WERNER Adela? En Pamela? Jullie hier?
- PAMELA *(meteen kwade blik)* Loopt gij hier dan nóg altijd rond op deze bol?!
- ADELA *(kwaad)* Hoeveel vrouwen hebt ge na ons ondertussen al het hoofd op hol gebracht?
- PAMELA En hen dan laten vallen als een baksteen?
- WERNER Howhowhow, meiskes, niet zoveel vragen ineens hé.
- PAMELA Gij zijt dus blijkbaar nog altijd een vaste bezoeker van rendez-vousshotellekes?
- WERNER Nee... euh... dit is eerder toevallig.
- ADELA Toevallig? Zoals ge toevallig met mij ook naar zo een hotelletje zijt geweest?
- PAMELA En ook met mij? Toevallig?
- ADELA Maar toevallig hadt ge twéé afspraken tegelijk in uw agenda staan... Eentje met Adela...
- PAMELA En eentje met Pamela.
- ADELA Waardoor we toevàllig tegen elkaar botsten in dat hotel.
- PAMELA Sindsdien zijn wij toevàllig bevàllige vriendinnen geworden, meneer Werner.
- ADELA Plezier dat we hadden, toen wij u dumpten... meneer Werner...
- WERNER Enfin zeg, gaat ge hier mijn hele leven blootleggen?
- PAMELA Gij zijt anders zélf sterk in het bloot liggeren.
- WERNER Jullie zijn hier toch ook in dit rendez-vousshotel?
- ADELA En daar is de deur, meneer Werner! Hier komt gij niet in.
- WERNER Wat hebt gij daar aan te zeggen?
- PAMELA Wij werken hier.
- WERNER Ah zo? Jullie werken hier als...
- ADELA 't Is niet wat ge denkt. Wij bestellen alleen maar. Wij zorgen voor het eten en het drinken.
- PAMELA *(kijkt schalks naar Adela)* En slècht dat dat is!
- ADELA Dus, ik herhaal, meneer Werner... daar is de deur.

WERNER Ik ben hier als klant, jà! En als ge het wilt weten - trouwens dat komt ge toch te weten als ge hier werkt -... ik heb hier een afspraak. Een vrouw die ik via Internet heb leren kennen. Haar codenaam is Tutter.

Adela en Pamela kijken elkaar eerst verwonderd aan, proesten het dan uit.

WERNER Jaja, ik weet het... Tutter klinkt misschien belachelijk... vooral voor mijn aard... Maar ik ben in ieder geval niet van plan om mijn weekendje omwille van twee ex-lieven te laten vergallen! Oké? Dus behandel mij maar zoals ge iédere klant behandelt! Begrepen?

PAMELA (plots poeslief) Maar dat zullen we zéker, Wernerke, dat zullen we zéker. En natuurlijk sturen wij u niet weg, ventje. Geen sprake van.

ADELA (hoogstverwonderd) Wat krijgen we nu?

PAMELA (lief) Zoiets zou toch onmenselijk zijn. Daarbij, we moeten zakelijk denken.

WERNER Dat denk ik ook.

PAMELA Wat in het verleden gebeurd is, is gebeurd.

WERNER Heel juist.

PAMELA Dat mag helemaal geen effect hebben op wat er nù gebeurt.

WERNER Zo mag ik het horen.

PAMELA Uwen 'Tutter' is hier al.

WERNER Oh ja?

ADELA Pamela... ge...

PAMELA Ik ga ze direct halen. Ge ziet, ik behandel u als iédere klant. (Af trap, rechts)

WERNER Pamela gebruikt tenminste haar verstand.

ADELA Pamela is stekezot. Ze zou u beter een ferme trap in uw... internet gegeven hebben.

WERNER Gij hebt het mij dus nog altijd niet vergeven?

ADELA Ge moest u schamen! Hoeveel vrouwen hebt gij in de loop der jaren al niet in het ongeluk gestort? Hé?

WERNER Ik ben eens benieuwd hoe mijn "Tutter" er zal uitzien. Zeg mij... lieve Adela... is ze slank of mollig? Roodharig of zwartharig? Heeft ze blauwe ogen of bruine?

Nona op via trap rechts. Pamela volgt haar.

PAMELA Dat is hem nu, zie!

NONA Wauw!!! (Als een tijger) Grrr!!! Kom hier, mijne lover!

Werner staat er verbouwereerd bij. Nona stort zich op hem!

WERNER Hé! Ho! Wacht!

NONA Niks te wachten! Grrr!

ADELA *(neemt Pamela terzijde)* Zeg, wat doet gij nu?

PAMELA Ik heb tegen Nona gezegd dat Werner haar uitverkorene is. Dit is onze wraak. We zullen die rokkenjager eens een weekendje bezorgen dat hij niet rap zal vergeten.

Adela en Pamela staan er lachend bij. Werner probeert onder de ruwe greep van een wilde Nona vandaan te komen. Ondertussen:

DOEK

DERDE BEDRIJF

Nona zit op Werners schoot, ze knijpt hem haast plat. Werner zit er vol afschuw bij. Adela en Pamela staan het schouwspel van aan de toog genietend gade te slaan.

- NONA Allee zeg, ge moet uw gezicht niet altijd van mij wegtrekken.
- WERNER Maar dit kan toch niet.
- NONA Ah, dit kan niet? Let dan maar eens op. (Ze trekt bruuweg zijn gezicht weer naar zich toe)
- PAMELA Ik ben blij voor jullie dat ge mekaar gevonden hebt. Echt waar. Jullie vormen een schoon koppel. Verliefde tortelduifkes van een goed ras.
- WERNER (weet zich weer enigszins wat los te trekken) Zijt gij werkelijk de vrouw die zich 'Frut' noemde?
- NONA 'Frut' (kijkt even naar Pamela die bevestigend knikt) Ja... ja... ik ben Frut.... en gij... (Pamela doet teken van 'tutter' in de mond) ... gij zijt 'tutter' zeker... (Pamela steekt goedkeurend duim op)
- WERNER Ja... euh... ge zegt het zelf. Dus, gij zult het dan wel zijn. Maar eerlijk gezegd, ik had mij een heel ander beeld van u gevormd op basis van uw chattalk.
- NONA Ah mijne catwalk. Oh maar, daar zou ik evengoed mijn manneke kunnen staan. (Staat op, stopt een sigaar in haar mond)
- WERNER 'Manneke'... zeg dat wel.
- NONA Ik mag dan misschien wel een ruwe boswachtster zijn, toch zou ik op de catwalk kunnen lopen als ieder andere mannequin. Kijk maar... (paradeert overdreven heupwiegend over de scène) Zeg nu zelf, kadee... ik heb toch een sexy-uitstraling hé.
- WERNER (gedempt) Ja, van een nijlpaard.
- NONA En als ge wilt... met in mijn zachte smoel... nen tutter. (stopt sigaar weer in mond)
- WERNER (krimpt ineen) Oooh... ik wil dat woord niet meer horen.
- NONA (komt bij Werner die meteen wat achteruit deinst) Maar eerlijk gezegd, ik had mij u ook helemaal anders voorgesteld.
- WERNER (licht hoopvol) Werkelijk?
- NONA Ik zag u... (met overdreven sensuele stem) ...breekbaarder... en brozer.
- WERNER Awel, misschien is het dan toch beter dat ge zo iemand neemt.
- NONA (grijpt hem echter meteen weer bruuweg vast) Ik zal maar pakken wat ik krijg. Kom hier mijne lekkere knuffel-knotwilg!

WERNER Ah neen! (*Weet zich los te rukken*) Ik... euh... ik moet mijn koffer nog uit de koffer halen. (*Snelt hals over kop naar buiten*)

NONA Ik zal u een pootje helpen!

Werner en Nona af.

ADELA Die zal er vast en zeker vanonder willen muizen.

PAMELA Onmogelijk. Nona zal die niet laten ontsnappen.

ADELA Gaan we dat spel nu echt verder spelen?

PAMELA Natuurlijk. En we gaan het vooral Werner vrij duur maken. 't Moet iets opbrengen.

ADELA Allemaal goed en wel dat ge Werners weekend wilt verpesten... maar...

PAMELA Zeg, gij zijt er precies niet gerust in?

ADELA Pamela, met Nona erbij zijn er hier vijf verschillende gasten in huis.

PAMELA Wel, en daar gaan we flink aan verdienen. Wat is dan 't probleem?

ADELA 't Probleem is dat die vijf gasten elkaar onderling bijna niet kunnen ontmoeten omdat ze ofwel met elkaar getrouwd zijn en toch een avontuurtje zoeken ofwel door middel van leugens aan elkaar gekoppeld werden.

PAMELA We lossen de problemen gewoon op als die zich voordoen.

ADELA Gij begint al te klappen gelijk de politiekers.

PAMELA Op die manier is 't heel simpel.

ADELA Maar denkt nu toch eens na, Pamela... We kunnen ze toch niet allemaal samen zetten. We gaan hier wat meemaken als Maurice en Gusta hier mekaar tegen 't lijf lopen. Dan stappen die ook direct op. En als Nona dan nog hoort dat ze aan de verkeerde man gekoppeld werd en dat de zachtaardige Maurice haar door de vingers geglipt is, dan kunnen wij over de verdiensten van onze eerste week wel een kruis maken. En vergeet die rotte boom hier rechtover niet.

PAMELA Gusta en Maurice... (*inval*) Maar we hebben dat vergaderzaaltje. Dat is het! Vooruit, Adela, ga daar ook een tafelke in orde brengen. Dan zetten we daar ook een van de koppelkes.

ADELA En wélk koppelke? We kunnen Maurice aan Anoushka koppelen, dat kan. We zeggen Anoushka dan gewoon dat Maurice tóch nog is komen opdagen. Maar aan wie moeten we Gusta koppelen? Aan Werner? Die is ondertussen al aan Nona verpatst.

PAMELA Ja en als we tegen Gusta zeggen dat Werner niet komt dan gaat die misschien direct naar huis. Da's dan ook weer een klant minder.

ADELA Gusta naar huis, dan zal het misschien wel gemakkelijk lopen.

PAMELA Nee, Adela, dat kan niet. We moeten klanten lokken, niet wegsturen.

Op dat moment komt Nestor vanuit de keuken binnen. Deze keer loopt hij en duwt zelf zijn rolstoel voor zich uit.

NESTOR Ik kan er ook niet aan doen hé... maar 'k heb wel goei oren.

ADELA Maar...

NESTOR *(doelt de rolstoel)* Ik gebruik mijn voiture als ik slecht te been ben. Ge denkt toch niet dat ik verlamd ben zeker.

PAMELA *(heeft idee)* Maar natuurlijk! Nestor!!! En hij is niet verlamd!!!

ADELA *(begrijpt het)* Ah neen, Pamela, dat kunnen we niet doen.

PAMELA Toen Gusta daarstraks binnenkwam, was Nestor in de keuken. Ze heeft hem dus nog niet gezien. Dus, we koppelen haar aan Nestor.

ADELA Dat we dat echt niet kunnen doen, zeg ik.

NESTOR En ik zeg dat dat maar al te best kan. Ik ben de 'Frut' en zie een 'tutter' wel heel goed zitten. *(Wrijft in zijn handen)* Laat ze maar komen!

ADELA Maar dat zal nog tot nieuwe en nog zwaardere problemen leiden.

PAMELA *(duwt Adela richting deur zaaltje)* Zwartkijker die ge zijt, gaat gij daar al maar een tafelke in orde maken. Ondertussen maak ik in de keuken wel een Aperitief Maison voor Nona en Werner. *(Met knipoog)* Het duurste van het duurste natuurlijk.

Adela af zaaltje. Pamela af keuken. Werner en Nona komen weer binnen. Werner heeft nu een reiskoffer bij zich maar moet zich voortdurend losrukken uit Nona's greep. Maar Nona lost niet.

NONA En wat hebt ge allemaal meegebracht, mijn Japans kerselaarke?

WERNER Niks! En blijft van mijn lijf.

NONA Ge hebt toch ook vers ondergoed mee, mijn pruimenboomke.

WERNER Daar hebt gij geen zaken mee.

NONA Laat uw ondergoed maar zitten, mijne Canadesen eik. We gaan naar ons kamer en we komen er in drie dagen niet meer uit.

WERNER Awel ja, dat is het wat ik ga doen. Ik ga naar mijn kamer om mijn koffer uit te laden. Ik moet alleen weten welke kamer.

NONA Die van mij natuurlijk... allee, van óns... Ik weet waar het is... *(duwt Werner richting deur)*

WERNER *(weet zich los te rukken)* Ah neen!

NONA We zullen eerst uw koffer uitladen en dan duiken we samen de koffer in.

WERNER Nee... 't is misschien toch een beter idee om nog efkes hier te blijven.

Plots horen we een enorme niesbui uit de keuken.

WERNER *(tot Nestor)* Gezondheid, meneer.

NESTOR Dat was ik niet. Heb ik een vrouwennies misschien?

WERNER Oh, ik dacht...

NONA Ge moet niet denken, mijn hulsteke, ge moet doèn!

Pamela op uit de keuken met een plateau met daarop een aantal glazen aperitief en bordjes met oesters.

PAMELA Hier zie, mijn geachte klanten, Aperitief Maison én oesters! *(Zet de schaal op tafeltje waar Werner en Nona staan)*

NONA Kom zit! *(Duwt Werner neer op stoel bij tafel, neemt meteen de twee bordjes)* Oesters, hmmm, lekker! Hier, kerstboomke, uw oester.

WERNER *(lust het duidelijk niet)* Oesters... euh...

NONA Naar diene slijm moet ge niet zien.

WERNER *(moet even slikken)* Slijm... 't ziet er toch maar glibberig uit.

NONA Niet zién, zeg ik. Gij luistert niet naar uw tutterke.

NESTOR *(doelt Pamela)* 't Was de serveuse die daar zo hevig geniest heeft en heel zekers over hare plateau. Smakelijk en schol.

WERNER *(bekijkt de oester, houdt dan bordje van zich af)* Nee, ik ben zo gene vis-eter. En zeker niet met snot.

NONA Tuttuttut, niet flauw doen. Eten wat de pot schaft. Hier. *(Duwt hem de oester in zijn mond)*

Werner heeft alle moeite van de wereld om door te slikken. Op dat ogenblik komt Maurice binnen.

MAURICE Ik... euh... ik kom vragen of Anoushka nog niet gearriveerd is.

PAMELA *(vlug bij Maurice)* Jaja, ze is er.

MAURICE *(glunderend)* Echt? Ze is er? Goed... goed, goed, goed...

PAMELA Ja, ze is zich even gaan opfrissen boven. Ze zal direct wel gaan komen.

MAURICE Ik zal eens gaan zien.

- PAMELA Gij weet toch niet in welke kamer ze is?
- MAURICE Ik zal eens op alle deuren gaan kloppen en haar naam roepen. Goed... goed, goed, goed... (wil weggaan)
- PAMELA Nee, dat niet!
- MAURICE Niét goed?
- PAMELA Zoiets kunt ge toch niet doen hé. Denk aan de privacy. Wacht gij liever hiér maar. (Doet hem plaatsnemen aan het tafeltje naast Werner en Nona) En alstublieft, een Aperitief Maison voor meneer. (Zet hem een glas voor)
- Adela op uit zaaltje. Ziet Maurice, schrikt. Haast zich bij Pamela, trekt haar terzijde.
- ADELA Ah nee, dat kan niet. Maurice kan hier niet zitten. Als Gusta straks binnenkomt. En hij mag ook niet naast Nona zitten, als ze zijn stem herkent dan kiest zij misschien voor hem en niet voor Werner. Dus moet Maurice afgevoerd worden.
- PAMELA G'hebt gelijk. Dus, naar het zaaltje. (Komt bij Maurice, neemt zijn glas) Kom, vriend...
- MAURICE Euh...
- PAMELA Gij krijgt een plaats in ons historisch 20-eeuws zaaltje.
- MAURICE Maar...
- PAMELA Van Rossem heeft daar de vorige eeuw nog gezeten. (Trekt hem recht, gaat dan de deur van het zaaltje openen) Allee, kom, kom, kom... kom, kom, kom..
- ADELA (wanneer de anderen verwonderd kijken, verduidelijkt:) Pamela is nog duivenmelkster geweest, ziede.
- MAURICE (kijkt in het zaaltje) Maar het is er zo koud en ongezellig en helemaal niet zo romantisch als hier.
- PAMELA Het is voor uw eigen goed. Hier in de gelagzaal kunt ge door iedereen herkend worden. En daar hebt ge toch schrik van, of niet soms?
- MAURICE Ja... euh... 'k zou niet graag hebben...
- PAMELA Voilà, wij ook niet. En daarom hebben we speciaal voor u hier een tafelke gezet.
- MAURICE Oh, maar als dat geen klantenservice is. Goed... goed, goed, goed...
- PAMELA Mijn gedacht.
- MAURICE In de Faunus houdt men werkelijk rekening met de wensen van de klanten. Goed... goed, goed, goed. (Neemt het glas van Pamela over)

Op dat ogenblik komt Gusta van de trap, links.

GUSTA Zeg 's...

PAMELA (duwt razendsnel Maurice met een fikse duw het zaaltje binnen) Héél goed, goed, goed. (Sluit met een klap de deur achter hem)

GUSTA Hoe zit het hier? Is mijn afspraak nog niet gearriveerd?

ADELA Euh... 't is te zeggen...

Ondertussen is Nestor, die uit zijn rolstoel is opgestaan, haar langs achter genaderd en hij schept haar op in zijn rolstoel.

GUSTA (gilt geschrokken) Hééé!!! Wat is dit!!!

Maurice steekt de deur open.

MAURICE Wat is er?

PAMELA Nee! (Duwt vliegensvlug de deur dicht)

NESTOR Aha, gij zijt van mij, mijn loezetoeterke... (gaat op haar schoot zitten)

GUSTA Laat me hieruit!

ADELA Is dat wel nodig?

NESTOR Da's zéker nodig.

GUSTA En ga van mij af.

Maurice opent weer de deur.

MAURICE Mag ik nu weten wat er is?

PAMELA (duwt Maurice weer hals over kop zaaltje binnen) In uw kot!!!

GUSTA Hier zie! (Knijpt in zijn bil)

NESTOR (veert op, voelt zijn bips) Auw!

GUSTA (komt haastig uit de rolstoel) Nu word ik hier al van vanachter opgeschept

NESTOR Opgeschept, ja. Plezant hé. En moet ik u ook niet pàkken van vanachter?

GUSTA Hoe durft ge?! Blijf van mijn lijf.

ADELA Huhum... dit is wel uw afspraak, Gusta.

GUSTA Mijn...?

- MAURICE *(steekt deur open)* Mag ik eens iets vragen?
- PAMELA *(vliegensvlug)* Smoel toe en deur ook! Voyeur! *(Gaat zelf naar binnen)*
- GUSTA *(monstert Nestor die lachend weer in zijn rolstoel gaat zitten)* Dus... die vent... is mijn... *(trekt vieze grimas van walging)*
- NESTOR We zijn voor elkaar in de rollende wieg gelegd, dus waarom ook niet in een rollende stoel?

Pamela op uit zaaltje.

- PAMELA *(tot de onzichtbare Maurice in het zaaltje:)* En gij blijft daar aan uw tafelke zitten en ge houdt u stillekes! Jà?! Héél stillekes! En dat ik u niet meer hoor! *(Met klap deur dicht)*
- GUSTA *(neemt Adela terzijde)* Eigenlijk hé... eigenlijk feitelijk... Ik... euh... ik zie hem niet zo zitten... met dat sjetteren klopt het niet. En 't klikt niet ook. Nee, ik zie hem absoluut niet zitten. Sorry.
- ADELA Jamaar, hij zit ook niet altijd. Soms loopt hij ook rond. Hij kan beter stappen dan ge denkt.
- GUSTA Ik bedoel dat ik mijn sjetterpartner eigenlijk heel anders voorgesteld had.
- WERNER *(die al die tijd door Nona geknuffeld werd)* Ha! Wat hoor ik? Mevrouw houdt ook van chatten op internet?
- GUSTA Ja... maar daar heb ik nu wel mijn bekomst van.

Pamela onmiddellijk bij Werner.

- PAMELA Meneer, wilt gij u eens met uw eigen zaken bemoeien? Ge moet de andere klanten niet met moeilijke vragen lastig vallen.
- GUSTA Mag ik ook iets zeggen?
- PAMELA *(bij Gusta)* En gij gaat nu toch niet terugkrabbelen zeker? Enkel en alleen omdat meneer af en toe zijn rolstoel nodig heeft! 't Is nogal schoon van u. Eerst iemand het hoofd op hol brengen en als die dan goed zot van u staat hem als een blok cement laten vallen!
- GUSTA Neenee, neenee, ik zal meneer zeker niet laten vallen. Zo ben ik niet.
- NESTOR *(glunderend)* Da's genoteerd, mijn poepeloerepoezewoefke!
- PAMELA *(nerveus)* Oooh!!!
- ADELA Ja, Pamela, kom, ge moet u zo niet opwinden.
- PAMELA *(opgewonden)* Ik wind mij toch niet op zeker?

- ADELA *(tot de klanten)* Ze is alleen een beetje nerveus, ziede. De tijd van 't jaar.
- Anouchka op.*
- ANOUSHKA Hoe zit dat nu met mijne Aperitief Maison?
- PAMELA Ooh! Allee vooruit, de volgende! *(Bij Anouchka)* Meiske, 't zal werken worden. Uwe Maurice is tóch gekomen. *(Duwt Anouchka richting zaaltje)*
- NONA *(veert op)* Maurice?! 't Is mijne Maurice! Hier! *(Slaat hand boven op hoofd van Werner)* Ik had hem wel anders voorgesteld, schuchterder en surtout zachtaardiger, maar mijne Maurice hier *(slaat weer bovenaan zijn hoofd)* blijft van mij! *(Gaat kordaat zitten)* Is't niet waar, mijn kerstboomke?! *(Grijpt Werner stevig vast)*
- WERNER *(weet te ontsnappen aan haar greep)* Ah neen! 'k Heb liever... euh... *(bij Anoushka)*... dingske hier...
- NONA Hoe durft ge, Maurice?!
- WERNER En daarbij wat voor zever is me dat nu! Ik ben Werner en niet Maurice!
- NONA Niks van! Ge maakt mij blaaskes wijs! Maar ik heb u wel door zenne, manneke! Ge wilt liever dié griet hebben dan mij! Omdat zij wat meer laat zien.
- WERNER Maar da's niet waar!
- NONA Gij wilt van mij af en daarom neemt gij een valse naam aan! Maar gij heet wèl Maurice! En daarmee basta!
- GUSTA *(is ondertussen door Nestor in een hoekje gedreven)* Precies zoals mijne vent!
- ADELA *(in de war)* Heet die ook basta?
- GUSTA Nee, Maurice. *(Tot Nestor)* Ah nee! Mij niet opnieuw opscheppen.
- WERNER Maar enfin, wat voor een zottekesspel is dat hier? Ik heet Werner en ik zal het u bewijzen ook! *(Diept zijn portefeuille uit zijn binnenzak op)*
- PAMELA *(hoe langer hoe zenuwachtiger, grist die portefeuille meteen uit zijn hand)* Een portefeuille in uw zakken, da's te gevaarlijk! Ik zal ze voor alle veiligheid maar in de kluis steken.
- WERNER Maar...
- PAMELA Hopla! *(Gooit portefeuille naar Adela)*
- ADELA *(vangt portefeuille op)* Ja, we hebben boven een grote kluis en dan zal er zeker niks verkeerd lopen met het geld. *(Rent af trap, rechts)*
- WERNER Maar dat is ongeoorloofd! Ik eis mijn portefeuille terug!

- NONA *(grabbelt Werner vast)* Ge krijgt mij terug.
- WERNER Ah neen!
- NONA *(sleurt hem terug naar zijn stoel)* Ge hebt mij al twee minuten, 36 seconden moeten missen. *(Begint hem uitgebreid te knuffelen)*
- WERNER Ik zou u liever heel mijn leven missen.
- NONA Zoiets moogt ge niet zeggen, mijn knotwilgske. Maar ja, ik moet daaraan wennen. Ik had een timide Mauriceke verwacht, breekbaar...

De deur van het zaaltje gaat langzaam open. Pamela, die al de tijd die deur in de gaten heeft gehouden, springt er naartoe.

- PAMELA Holala! *(Met smak deur dicht)* Holalalalalàà! Hier gij! *(Springt naar Anouschka)* Zo, hier is ùw afspraak! *(Opent deur en duwt Anoushka hals over kop binnen, roept naar binnen)* Ge hebt nu alles wat ge nodig hebt! Riskeer het niet meer om hier het café nog binnen te komen!
- GUSTA *(volledig in een hoekje gedruimd, tot Nestor die voor haar in zijn rolstoel de weg blokkeert)* Zeg eens, doet ge dat bij alle vrouwen, ze in een hoekske duwen?
- NESTOR Kom hier, en geniet van mijn schoonste hoekske. *(Probeert zijn arm om haar heen te slaan)*
- GUSTA Blijf van mijn lijf! *(Kruipt over Nestor heen uit haar hoekske)* Ik wil eens weten hoe dat zaalke d'eruit ziet. 't Is daar misschien veel veiliger.
- PAMELA *(houdt haar woedend tegen)* Gij gaat niet in dat zaalke, begrepen! Daar in uwen hoek! En zit!
- NESTOR *(met open armen)* Op mijne schoot!
- GUSTA Nee!
- PAMELA Doe wat ik zeg!
- GUSTA Niet op zijne schoot!
- NESTOR *(komt uit rolstoel)* Op mijnen troon, dan. *(Wijst haar de rolstoel aan)*
- PAMELA Dat kunt ge toch niet weigeren hé?

Gusta gaat gedwee in de rolstoel zitten.
Ondertussen heeft Pamela een stapeltje menukaarten genomen. Komt bij Werner en Nona

- PAMELA *(nerveus door de toestand)* Wilt u 't menu?
- WERNER Ja, ik wil u nu! Maar ik denk dat mijne compagnon hier, dat niet goed zal vinden.

NONA *(eerder ontgoocheld)* Zie, dat is nu toch niet die schuchtere man die ik mij had voorgesteld. Gij zijt begot een echte lady-killer!

WERNER G'hebt het of g'hebt het niet hé.

PAMELA Neen, ik vroeg niet: wilt u me nu? Ik vroeg u: wilt u 't menu? *(Geeft Werner en Nona elk een menukaart. Gaat dan naar tafeltje van Nestor en Gusta en geeft hen ook een menukaart)* Alstublieft.

Adela komt naar beneden van trap, rechts.

ADELA Zo, uw portefeuille ligt veilig opgeborgen.

WERNER Ik zou ze wel hier graag bij mij hebben.

ADELA Preventie voor alles.

De deur van het zaaltje vliegt open. Anoushka komt binnen.

PAMELA Wat komt gij hier doen? Gij moet daar binnen zijn, bij uw afspraak!

ANOUSHKA Ik weet het wel, maar hij moet dringend naar het toilet. En de schrik zit er goed in omdat ge hem al een paar keer zo afgeblaft hebt. Daarom wou hij eerst dat ik u heel beleefd kwam vragen of het niet stoorde dat hij...

PAMELA *(eerder geschrokken)* Niks van! Hij måg hier niet binnen! Hij kàn hier niet binnen! En hij zàl hier niet binnen! *(Naar de deur houdt de klink van de deur vast)*

MAURICE *(off, vanachter de deur)* Maar ik moet echt!

ANOUSHKA Hoort g'het? Hij moet echt.

MAURICE *(off, vanachter de deur)* Ik kan echt niet langer wachten!

ANOUSHKA Hoort g'het? Hij kan echt niet langer wachten.

PAMELA Shit!

MAURICE *(off, vanachter de deur)* Ja, 't is voor dàt.

ANOUSHKA Hoort g'het? 't Is voor de shit.

PAMELA *(vliegt plots uit)* Jà, ik hóór het!

ADELA Ik geloof dat we met een probleemke zitten.

PAMELA Hebt gij er een oplossing voor?

ADELA Gewoonlijk hebt gíj die toch?

PAMELA Moet ik nu alles zélf doen?!

ADELA *(heeft plots idee)* Ja... jà, ik heb een oplossing. Toen ik daarstraks boven was heb ik de kamers eens gecontroleerd op orde en netheid.

MAURICE *(off)* Duurt dat daar nog lang?

PAMELA Knijpt uw billen toe!

ADELA Alles is in orde. Behalve één kamer. En daar moet dringend wat aan gedaan worden. 't is de kamer van Gusta. Daar ligt alles opengespreid.

GUSTA *(inmiddels terug in de greep van Nestor)* Ja, da's een goed idee! Ik moet mijn kamer gaan kuisen.

ADELA *(wil Gusta recht trekken)* Kom maar.

GUSTA Ja, da's heel goed. Maar... *(komt niet uit de greep van Nestor)*

ADELA *(slaat op Nestors handen)* Af, gij! Straks.

Gusta komt recht en gaat onmiddellijk naar de trap. Af trap links. Pamela opent deur zaaltje.

PAMELA Allee kom, de pot op, gij!

MAURICE *(komt ongemakkelijk, handen op de buik uit het zaaltje)* Goed... goed, goed, goed.

PAMELA Dié kant. *(Wijst deur toilet aan)* Maar vlug hé en ziet dat ge de andere mensen niet stoort.

MAURICE Goed... goed, goed, goed. *(Vlucht als een bange wezel de toiletten in).*

NONA Zie, daar kan ik nu van genieten, zé. Voor mij is er niks schoner dan ne vent die zich als een bange hagedis gedraagt.

Ondertussen is Anoushka bij het derde tafeltje gaan zitten.

ANOUSHKA Ik heb er genoeg van. Ik voel er niks voor om met die kwibus in dat muf stinkende en slecht verwarmde zaaltje te blijven zitten.

ADELA Hela, wat scheelt er aan onze infrastructuur?

ANOUSHKA Muf stinkend en slecht verwarmd, of hoort ge niet goed?!

PAMELA 't Is volle zomer, dus moeten we niet verwarmen.

ANOUSHKA Maar er zijn geen vensters, 't is daar precies ne kelder.

ADELA *(denkt aan iets)* Pamela, zouden we daar dan onze wijnkelder niet van maken?

ANOUSHKA En nog iets: ik heb nog altijd mijne Aperitief Maison niet gekregen en als ik daar in dat zaaltje moet blijven zitten dan zal er helemaal niks van komen.

PAMELA Oké, ik zal de chauffage daar op het hardst gaan zetten.

ANOUSHKA Doe maar wat ge niet laten kunt.

ADELA Ik zal daar eens met een geurenbus spuiten.

PAMELA En ge krijgt direct uwen Aperitief Maison.

ANOUSHKA *(wijst naar tafeltje voor zich)* Zet hem hiér maar.

PAMELA Maar enfin...!

Gusta op van trap links.

ADELA Gusta?! Nu al!

NESTOR *(rijdt zich onmiddellijk naar Gusta toe)* Ha, eindelijk! *(Staat op, wil Gusta doen zitten)* Kom zet u. Relaxed.

GUSTA Mijn kamer is tiptop in orde. Zoals ge wel heel goed weet.

ADELA Neenee, 't was er ene chaos. Ge kunt dat op die korte tijd nog niet in orde gemaakt hebben.

GUSTA En ik heb eens goed nagedacht...

PAMELA Zou ik niet doen. Zou ik zeker niét doen.

NESTOR *(verwachtigsvol)* Over mij?

GUSTA Jazéker, over u. En ik heb besloten van hier te zitten. *(Gaat zitten aan ander tafeltje, wijst naar andere kant)* En gij... *(doelt Nestor)* Dié kant. Ver van mijn lijf.

ANOUSHKA En ik blijf hiér.

ADELA Gusta, hier... Dat kan niet... *(haast zich naar deur toiletten)*

PAMELA *(bij Gusta)* Ik weet een betere plek voor u, Gusta. *(Trekt eensklaps Gusta recht)*

GUSTA Maar...

PAMELA *(duwt Gusta met zachte dwang naar deur zaaltje)* Hier, in 't zaaltje.

GUSTA En mijnen aperitief.

PAMELA Die krijgt ge mee! *(Hals over kop naar haar tafeltje, neemt er de aperitief en duwt die in Gusta's handen)*

GUSTA Goed, dan blijf ik nog liever alleen hier.

PAMELA Juist. *(Duwt Gusta met geweldige duw in zaaltje)*

NESTOR *(duwt zijn rolstoel naar zaaltje)* Alléén! Gij? Niks van! Ik ga mee. Wij samen in die chambre séparé! Terwijl kunt ge mijn steenpuist uitknijpen. *(Afzaaltje)*

We horen Gusta gillen in het zaaltje.

ADELA *(heeft ondertussen een paar menu's genomen, gooit die achter hen aan in het zaaltje)* Hier ge kunt kiezen.

Adela smakt de deur dicht en blijft er voor staan.

PAMELA Wacht! Geen risico.

Pamela neemt een stoel en zet die onder de deurklink.

Off horen we Gusta regelmatig kreten slaken. Uit de toiletten kom Maurice bedeesd op.

MAURICE Goed... goed, goed, goed... Merci... *(naar deur zaaltje)* Zie, dat is een gemak.

ADELA Dat is 't gemak niet, ge komt er van.

MAURICE Neenee, ik bedoel: 't is een gemak dat ik er vanaf ben.

PAMELA Waar dient een gemak anders voor. Voor 't gemak.

MAURICE *(tot Anoushka)* Ah, zit gij hier?

ANOUSHKA Ja, en gaat gij maar weer naar de wijnkelder.

MAURICE Hein?

ADELA Nee, gaat maar zitten bij uw afspraak.

MAURICE Goed... goed, goed, goed... *(naar tafeltje bij Anoushka)*

ANOUSHKA Zeg dat 't niet waar is!

MAURICE *(gaat zitten)* Dit is hier toch een beter plaatske zenne. Alhoewel... *(gluurt angstig naar de buitendeur)* Die deur staat open... 'er kan zo iemand binnenkomen... stelt u voor dat die mij kent..

PAMELA *(achter de toog, overschouwt de "troepen")* Bon, en zit iedereen nu op zijn plaats?

ADELA Eindelijk kan jullie - en óns - weekend beginnen.

NONA *(heeft al die tijd Maurice aangekeken)* Zeg maar.... die stem... *(tot Maurice)* Meneer... uw stem...

MAURICE Euh?

NONA Is dat ùw stem?

MAURICE Ja... euh... zou kunnen...

- NONA Da's diezelfde zachte stem... die ik gehoord heb toen... Hoe heet gij?
- MAURICE Maurice... maar dat niet zeggen tegen iemand die gij niet kent hé. Want iemand die gij niet kent kan misschien mij kennen zonder dat ik die zélf ken omdat die hier is om mij te betrappen omdat ik mijn vrouw bedrieg en omdat ik haar ken.
- NONA *(veert op)* Maar ze hebben mij bedrogen...
- MAURICE Neenee, gij niet... ik heb mijn vrouw bedrogen... allee, nu nog niet... maar straks... als ik piepke-duik...
- NONA Piepke-duik met mij! Want GIJ zijt het! En niet HIJ! *(Wijst naar Werner, die instemmend knikt)*
- MAURICE Wat ben ik?
- NONA De man van mijn dromen!!!!
- Nona stort zich op de verbouwereerde, bange Maurice!*
- PAMELA Ah nee!
- ADELA Ah nee!
- MAURICE *(onder de greep van Nona)* Néé!
- GUSTA *(off uit zaaltje)* Néé!!!!
- ANOUSHKA Jàà! *(Staat op, verwijdert zich van Maurice met Nona op zijn schoot)*
- WERNER Jàà! *(Staat op, komt bij Anoushka)*

DOEK

VIERDE BEDRIJF

Dit bedrijf begint waar het vorige eindigde. Nona zit nu naast een van angst versteven Maurice en knuffelt hem zowat plat.

- NONA Oh, mijn knotwilsgke, mijn kerselaarke...
- WERNER *(tot Anoushka)* Waar heb ik dat nog gehoord? Maar 't zal mij een zorg wezen, nietwaar schatteke?
- ANOUSHKA En krijg ik nu eindelijk mijn Aperitief Maison alstublieft?
- WERNER Ja, en voor mij ook nog ene. *(Tot Anoushka)* Dan kunnen we samen klinken, kom laat ons zitten. *(Neemt Anoushka bij de arm en wil haar naar een tafeltje brengen)*
- ANOUSHKA *(wringt tegen)* Eigenlijk zou ik dit weekend wat rust willen.
- PAMELA Dat kan niet met die in uw buurt. *(Doelt Werner)*
- WERNER Ja, misschien hebt ge het een beetje moeilijk, maar ik wil u troosten.
- PAMELA Ziedet.
- WERNER *(krijgt haar toch mee tot bij het tafeltje, laat haar plaatsnemen, kijkt terwijl in haar décolleté).* Mijn liefde kan bergen verzetten.
- ADELA Heuvelkes zeker, die van Erica. Want ziet hem loeren.
- WERNER Ik ben de ideale man om de... euh... kloof die ons nog scheidt te overbruggen.
- PAMELA Straks valt zijn oog in die kloof.
- WERNER Geloof me, wij waren hier voor elkaar bestemd. Maar er zijn hier dames die weerwraak hebben willen nemen en zij hebben mij aan een verkeerde vrouw gekoppeld. Maar gij, schatteke, zijt het snoezeke van internet. Gij zat op mijn chatlijn.
- ANOUSHKA Ik zat op uw wàtte?!
- WERNER Chatlijn. Da's via internet op mijne computer.
- ANOUSHKA Ik ken niks van computers, hoe zou ik er dan gaan opzitten?
- WERNER Tuttuttut, mijn tutterke, ge moet niet zo tegenpruttelen als uw Frutteke aan 't woord is.
- PAMELA *(neemt Pamela terzijde)* Pamela, kom es.
- ADELA Wat nu weer?
- PAMELA Gaan wij dat laten gebeuren, die rotzak van een Werner met die griet?

ADELA Zolang als Gusta hier maar niet op hare Maurice botst, kunnen we dit nog wel aan.

PAMELA Niks van. Zoiets kàn en màg niet. Het lag in onze bedoeling Werner te straffen voor alle dingen die hij met ons en met andere vrouwen heeft uitgespookt en zoals de zaken nu staan komt hij zelfs als overwinnaar uit de strijd. *(Ze kijken om naar Werner en Anoushka)*

WERNER *(slaat glunderend en triomfantelijk zijn arm om Anoushka heen)* Ik wist wel dat ge uw vrij weekendje nog een week zou uitstellen. Maak er samen met mij maar een ander VRIJ-weekend van.

ADELA Ziet dat af.

PAMELA Ik kàn het niet meer zien. Oké, dan gaan we onmiddellijk tot de actie over.

ADELA Wat zijt ge van plan?

PAMELA De grote middelen inzetten. *(Gaat naar deur zaaltje)*

ADELA Maar dàt gaat ge toch niet doen?!

Pamela neemt de stoel van onder de klink, opent de deur van het zaaltje. We horen gekrijs van Gusta. Zodra de deur geopend is, stormt Gusta de gelagzaal in.

GUSTA Aaaaah! Maar die is oververhit!

NESTOR *(rent, de rolstoel voor zich uit duwend, achter Gusta)* Maar nee, mijne loezetoeter, ik wil u alleen maar kalmeren.

GUSTA Maar die geilt op mij! *(Rent naar de andere kant)*

PAMELA Gusta, kijk eens naar dat tafelke.

GUSTA *(heeft geen oog voor haar)* Ik moet naar 't toilet. *(Rent toiletten in)*

NESTOR 'k Ga mee, da's een goei plaats om te kalmeren. *(Laat rolstoel staan, duikt ook toiletten binnen)*

We horen Gusta offkrijsen. Maurice zit er verbouwereerd bij.

MAURICE Maar.... dat... dat is mijn vrouw!

NONA Niet aantrekken, schat. *(Begint hem weer te knuffelen)*

MAURICE Nee niet doen! *(Veert op)*

NONA *(veert op, grijpt hem onmiddellijk stevig vast)* Waarom niet?

MAURICE *(probeert weer los te komen)* Als ze mij hier ziet?! *(Weet zich los te rukken, rent naar deur zaaltje)*

NONA *(rent achter hem)* Maar mijn denneboomke!

Maurice rent zaaltje in, Nona achter hem. Zodra ze verdwenen zijn, komt Gusta uit toilet gerend, achternagezeten door Nestor. Tijdens volgende replieken gaan Adela en Pamela achter de toog hun werk doen; glazen spoelen, afdrogen enz...

GUSTA Help!

NESTOR Ja, 'k zal helpen!

Gusta rent de trap op. Nestor rent Gusta achterna. Af trap links. Maurice komt uit zaaltje gelopen, Nona achter hem.

MAURICE Ah nee! Stop er nu mee!

NONA 't Begint nog maar juist.

MAURICE (rent hals over kop naar deur toilet, wil er binnen gaan, bedenkt zich)
Ah neen! Gusta zit hier!

NONA En ik ga bij u zitten! Samen op 't WC... geweldig spannend!

ANOUSHKA Gewèldig... zeg dat wel.

WERNER En dat het er zal spannen...

Ondertussen loopt Maurice naar deur keuken.

MAURICE Ik kruip nog liever de soepketel in.

NONA En ik daarbij! Oók geweldig!

Maurice hals over kop keuken binnen. Nona achter hem. Zodra ze verdwenen zijn komt Gusta eveneens hals over de kop de trap afgerend, achternagezeten door Nestor.

NESTOR Maar allee, waarom blijft ge nu niet boven!?

GUSTA Ik heb u liever eronder!

NESTOR Dat standje is mijn specialiteit!

GUSTA Eronder... onder de GROND! (snelt zaaltje binnen)

NESTOR In een grot... samen in een slaapzak! (Achter haar binnen)

Zodra ze verdwenen zijn komt Maurice weer uit keuken gerend, achternagezeten door Nona.

MAURICE Maar nu is 't genoeg!

NONA Ja, als ge nu eens ophoudt met de marathon te lopen!

Gusta komt vanuit het zaaltje gerend, achternagezeten door Nestor.

GUSTA Ik heb er genoeg van!

NESTOR Zo een voorspel heb ik nog nooit meegemaakt.

Eensklaps staan Gusta en Maurice oog in oog met elkaar.

GUSTA Maurice!

MAURICE *(meteen ongemakkelijk)* Gusta...

NONA *(tot Maurice)* Kom hier!

NESTOR *(tot Gusta)* En gij hiér!

Nona wil Maurice grijpen en Nestor Gusta. Maar Maurice en Gusta vallen bang in elkaars armen.

GUSTA Help mij, Maurice!

MAURICE Help mij, Gusta!

GUSTA *(slaat naar Nona)* Af!

MAURICE *(slaat naar Nestor)* Af!

GUSTA *(tot Maurice)* Kom mee!

Gusta neemt Maurice bij de arm en trekt hem hals over kop de trap op. Af trap links.

NONA *(tot Nestor)* Kom mee!

Nona grijpt Nestor bij de arm en trekt hem hals over kop mee de trap op, achter Gusta en Maurice aan. Af trap links.

Ondertussen is Anoushka aan haar tafeltje rechtgeveerd wanneer ze de naam "Maurice" hoorde.

ANOUSHKA Maurice? Is dat dan Maurice?

WERNER Ja, eindelijk! Dat is de Maurice van uw blind date. En ik ben Werner!

ANOUSHKA Werner?

WERNER Dat probeer ik u al de hele tijd te zeggen.

ANOUSHKA Werner?

WERNER Ja, geloof me niet? Ik kan het u bewijzen. Alleen ligt mijn portefeuille met al mijn paperassen in de kluis.

ADELA Hier! *(Gooit portefeuille terug)* We hebben hier geen kluis.

PAMELA Nog niet.

Terwijl de volgende replieken gewoon doorlopen komen Gusta en Maurice terug de trap afgestormd. Gusta doet even teken en trekt Maurice achter haar mee, ze duikt met hem achter de toog waar ze zich bukken.

ANOUSHKA Dus mijn afspraak is toch gekomen.

WERNER En met wie heb ik dan eigenlijk een afspraak?

Op dat moment komt Nona van de trap gestormd, Nestor bij de hand achter zich meesleurend.

NONA Ze zullen hiér in zitten. *(Naar deur zaaltje toe)*

NESTOR En zeggen dat ze dachten dat ik niet kon lopen.

Nona en Nestor duiken het zaaltje binnen.

WERNER *(kijkt hen na)* Dat wijf, dat zie ik niet direct op Internet surfen. Maar wie is dan Tutter?

GUSTA *(veert op achter de toog)* Tutter?

WERNER *(kijkt verwonderd Gusta aan)* Gij?!

GUSTA Dan zijt gij Frut?

MAURICE *(veert ook op, verbaasd)* Hein?

GUSTA *(monstert Werner)* Frut?

WERNER *(monstert Gusta)* Tutter?

MAURICE Hoe? Kennen jullie elkaar?

GUSTA Nog niet, maar dat komt.

MAURICE Ah... maar...

ANOUSHKA Valt hem?

MAURICE Gij hadt hier dus een afspraak met die man?

ANOUSHKA Hij valt.

MAURICE En ik dacht dat ge met de vrouwengilde voor een weekend op reis waart.

ANOUSHKA Van vallen gesproken... zij door de mand...

MAURICE Dat na tweeëntwintig jaar huwelijk.

ANOUSHKA En dat valt tegen.

GUSTA Ja, na al die tijd hebt ge zo 't gevoel dat het gras aan de overkant wel eens groener zou kunnen zijn.

Nona en Nestor komen vanuit het zaaltje binnen.

NONA Daar!

Ze willen naar de toog bij Gusta en Maurice komen, maar Anoushka verspert hen de weg.

- ANOUSHKA 't Zal nu wel al gaan zeker?
- GUSTA Maar 't gras is helemaal nièt groener. Waar is uw kamer?
- MAURICE *(ongemakkelijk)* Tja... ge weet dus dat ik hier een kamer heb.
- GUSTA Waarvoor zijt ge anders hier?
- MAURICE *(ongemakkelijk)* Voor... da... dat.... gr... groene... gras....
- GUSTA De mijne is B 4.

Gusta trekt Maurice plots kordaat mee de trap op, af links.

- WERNER Dat gaat daar stuiven.
- ANOUSHKA Niks van. Die gaan hun huwelijksnacht nog eens overdoen, dat ziet ge toch.
- NESTOR Béstuiving dus.
- WERNER Allee, eind goed al goed! *(Legt zijn arm triomfantelijk over Anoushka's schouder.)*
- ANOUSHKA *(verveeld)* 't Is niet waar hé, nu moet ik tóch nog werken.
- ADELA 't Zal wel zijn.
- PAMELA 'k Heb toch altijd gezegd dat 't zou marcheren.
- NONA Nee, 't marcheert niét! Er was mij een vent beloofd! En als ik die... *(doelt Maurice)* niet kan krijgen omdat hij getrouwd is, zal ik de andere maar terug nemen. *(Gaat tot bij Werner en Anoushka, bekijkt haar van boven tot onder, dreigend)* Of hebt gij daar soms bezwaar tegen?
- ANOUSHKA *(komt meteen van onder Werners arm vandaan)* Neenee, ik heb daar absoluut geen bezwaar tegen. Integendeel.
- WERNER Hoe? En ik dacht...
- ANOUSHKA Van denken wordt ge zot. *(Tot Nona)* Ik heb meer dan genoeg van die opdringerige lady-killer. En ik wil best eens een weekendje voor mij alleen. *(Naar keuken)* 'k Ga mij om te beginnen zélf een aperitief maison bereiden. Ik heb daar nog een goed recept voor.
- ADELA Een goed recept? Welja, waarom niet!

Anoushka gaat de keuken in. Nona stort zich meteen op Werner.

- NONA Komt gij maar terug in mijn armkes, mijne gesnoeide knotwilg met uwe knot.

- WERNER Ah neen! Niet opnieuw!
- NONA Maar ge zoudt content moeten zijn.
- WERNER Ja, wrééd content! Ik ben hier weg! *(Graait naar zijn valiesje)*
- NONA *(houdt hem in haar greep)* Probeert eerst met een klein kuske.
- WERNER Niks van! *(Kan zich losrukken, neemt zijn valiesje op)*
- NONA Op mijn kaak! En dan...
- WERNER Gene second blijf ik hier nog langer.

Werner rent de deur uit.

- NONA *(achter hem aan)* Maar zo gemakkelijk komt ge er niet vanaf. *(Afbuiten)*
- PAMELA *(glunderend)* Nee, zo gemakkelijk zal hij haar zeker niet ontkomen. *(Gaat de deur dichtdoen)*
- ADELA *(heft glas)* Zo, dit is wel een echt happy-end. Maurice en Gusta verzoend, Werner die een lesje krijgt dat hem zijn hele leven zal heugen, geen rekeningen van Nona meer te betalen, Anoushka die dan toch nog haar aperitief zal krijgen en onze zaak die hoe dan ook toch nog wat klanten overhoudt. Onze eerste week is dan toch geen echte flop geworden. Wie kan er zich nu nog een beter einde indenken?
- PAMELA Alleen jammer voor Nestor. *(Kijkt naar de oude man die weer in zijn rolstoel is gaan zitten)*
- NESTOR Ja, 't is waar, ik mag op mijn kin kloppen. D'er is toch iémand die compassie heeft met mij.

Op dat moment vliegt de deur open. Egbert staat in het deurgat. Hij heeft nu een sjiek kostuum aan.

- ADELA *(verwonderd)* Egbert?! Wat komt gij hier doen? En zo sjiek?
- EGBERT *(kijkt goedkeurend in het rond)* Knap! Heel knap! Ge hebt hier op korte tijd een standingvolle zaak van gemaakt.
- NESTOR *(staat op uit zijn rolstoel)* Allee, als ge het goed vindt, zal ik ook maar eens mijn sjiek kostuum gaan aantrekken. *(Gaat kaarsrecht en nu gedistingeerd de trap op, afrechts)*
- PAMELA Heeft die een sjiek kostuum?
- EGBERT Natuurlijk heeft mijn vader een sjiek kostuum. Hij is helemaal geen sloddervos.
- AD/PAM *(tegelijk, verbouwereerd)* Vàder?!!!

- ADELA Is... is... Nestor uw vader?
- PAMELA Zeg wacht es even... als dat hier een spelleke is... Zijt gij dan soms niet Olivier in plaats van Egbert...
- EGBERT Inderdaad. Ik heb me uitgegeven voor een zekere Olivier. En ik heb een zekere Adela aangenomen als dienstster.
- PAMELA *(verontwaardigd)* Kust nu mijn... *(maar herstelt zich meteen)* ...huhum...
- ADELA Maar waarom dan dit hele gedoe?
- OLIVIER Ik ben dus de eigenaar van Barak Faunus. Maar van alles wat ik vorige keer over de Barak en over een "Olivier" heb verteld is verder niets waar. Ik ben niét dat dandy-achtige type dat zijn zaak verwaarloosde. Ik ben in werkelijkheid een bijzonder onhandige man die keer op keer probeerde om deze oude barak hier, die ik met mijn vaders centen heb gekocht, nieuw leven in te blazen. Maar ik besepte algauw dat ik zo onhandig was dat ik dit mij nooit echt zou lukken. En op mijn vader hoef ik ook al niet te rekenen, want die is nog onhandiger dan ikzelf. Daarbij heeft 'De Barak' vooral de warme hand nodig van een vrouw. Alleen een gevoelvolle vrouw kan de zaak tot een romantisch etablissement omtoveren, zodat mij droom - er een standingvolle zaak van te maken - echt waarheid kan worden. Maar dat was niet zo eenvoudig. Want er gebeurde keer op keer hetzelfde. Eventuele dienststers werden zo overrompeld door het bouwvallige van de barak dat ze niet in mijn plannen geloofden en ze haakten af. Daarom had ik een list bedacht en het verhaal verzonnen van Olivier achter wiens rug de 'Barak' kon uitgebouwd worden. En kijk, dit systeem werkte wel. Adela en Pamela, jullie waren de eerste vrouwen die op mijn advertentie afkwamen en jullie lieten zich nu wèl overhalen om op eigen houtje de barak om te toveren tot een sjiemk etablissement.
- PAMELA *(nu eerder geschokt)* Dus als ik het goed begrijp zijn we er schonekes ingetuind. Gij hebt deze hele barak laten verbouwen en nu dat gebeurd is, komt gij het geld opstrijken! Wij zijn dus misbruikt! Schandalig gewoon!

Op dat ogenblik komt de oude Nestor - totaal onherkenbaar en in smoking van de trap.

- NESTOR Neen, lieve schatten, jullie zijn helemaal niét misbruikt.
- EGBERT Er was gewoon geen andere manier om de herstellingen aan de Faunus te laten uitvoeren.
- NESTOR Wees gerust, jullie zullen er financieel zeker niet slechter bij worden.
- EGBERT Alles blijft zoals jullie van plan waren.
- NESTOR Het geld van de klanten van het rendez-voushuis dat jullie toch zélf uit de grond gestampt hebben, mogen jullie gerust houden.

- EGBERT En de verdienste op de drank blijft zoals afgesproken: 20 procent voor jullie.
- NESTOR Zo vaart iedereen er wel bij.
- EGBERT Ik denk wel dat dit een oplossing is waar iedereen tevreden kan mee zijn. Of niet?
- PAMELA *(zichtbaar onder de indruk van de verschijning van Nestor)* Wat een man!
- NESTOR *(schalks)* Ja hé.
- PAMELA Zie, maar dat begrijp ik nu niet... Waarom moest Nestor de hele tijd spelen alsof hij een zonderlinge oude man was, die ze niet alle vijf meer op een rijtje had?
- EGBERT Om jullie in het oog te houden.
- NESTOR En die rolstoel had ik er zelf bij verzonnen.
- ADELA En die affaire van die steenpuist dan? Dat was toch wat overdreven. Zo'n steenpuist zou juist een reden kunnen geweest zijn om hier niet te blijven.
- NESTOR Maar het is ook een bewijs dat jullie van aanpakken weten. Als jullie er de steenpuist bij wilden nemen, wisten we dat jullie doorzetters waren en dat was heel belangrijk. Egbert en ik wilden immers niet dat jullie er vandoor zouden gaan zonder dat de Barak eerst in orde was gebracht. En wellicht zouden jullie minder geneigd zijn om ervandoor te gaan, als ge ook nog de zorg over een oude, seniele man kreeg toebedeeld.
- PAMELA Maar ge zijt dus helemaal niet seniel en ge zijt ook geen vrouwenzot?
- NESTOR Natuurlijk niet. Dat met Gusta was alleen maar een spelletje. Ik probeerde me zo vies en zo opdringerig voor te doen opdat ze terug voor haar man zou kiezen, want ik weet wat echte liefde waard is. Mijn vrouw is jammer genoeg al jaren dood en dan weet ge pas wat ge mist.
- PAMELA *(nu dicht bij Nestor, ze ziet hem duidelijk zitten)* Tegen wie zegt ge 't.
- ADELA En gij, meneer Egbert...
- EGBERT Laat die meneer maar vallen.
- ADELA Gij zijt echt geen profiteur, Egbert? Ge wilt ons hier niet buitenzetten om zelf alle winst op te strijken?
- EGBERT Hoe zou ik u hier nu buiten willen zetten. Zo'n schone vrouw op wie ik verliefd was van het eerste ogenblik dat ik haar zag.
- ADELA *(sprakeloos)* Ver....
- EGBERT *(knikt bevestigend, komt dicht bij Adela)* Huhum.

NESTOR *(neemt plots hand van Pamela)* Ja... dat... euh... dat kan voorvallen hé... verliefd worden... *(kijkt Pamela aan)*

PAMELA Bedoelt ge... gij... op mij???

De twee koppeltjes staan nu dicht bij elkaar op het ogenblik dat Gusta en Maurice van de trap komen.

MAURICE Amai, dat kon tellen.

PAMELA Wat?

GUSTA Maurice, ge moet zo niet uit bed klappen.

MAURICE Het ging er nog altijd even hevig aan toe als tweeëntwintig jaar geleden.

GUSTA Ge moet hem niet geloven zenne. We hebben het gewoon uitgekapt. Voor de rest zijn we niet lang genoeg boven gebleven.

ADELA Dat was juist wat ik hier stond te denken.

MAURICE Maar van dat uitklappen heb ik wel dorst gekregen.

Ondertussen is Anoushka uit de keuken gekomen met een schotel vol 'Aperitief Maison', versierd met veel selder.

ANOUSHKA De nieuwe Aperitief Maison... met veel selder... potentieverhogend, snapt ge? *(Bekijkt de drie koppeltjes)* Maar als ik dat hier zo zie denk ik niet dat er nog veel selder nodig zal zijn.

Er wordt gelachen. Anoushka gaat rond met de schotel. Ze nemen allen een glas. Op dat moment komt Werner gillend binnengelopen, achtervolgd door Nona.

WERNER Maar wilt ge nu eens eindelijk van mijn lijf blijven!

NONA Kom hier mijn loezentoeter!

Werner rent de trap op. Nona achter hem.

PAMELA Daar moet hij nu juist naartoe lopen, naar boven.

ADELA Hij zal het wél nodig hebben!

Adela neemt als eerste haar selder en gooit die de trap op. De anderen doen lachend hetzelfde. Ondertussen:

DOEK
